februári itt kapható 4 darab

BUDAPEST, 1943. FEBRUÁR 3. — III. ÉVFOLYAM 6. SZÁM.

Ára 20 fillér

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ŐRSZEM A SZOVJETFRONTON

HONVÉDEINK

SULYOS HARCOK FELÉ MENETELNEK
a magyar honvédek a téli hófuvásban. A hazát védik a messze idegenben...

LÉGVÉDELMI ÁGYÚ ŐRKÖDIK
a faluban elszállásolt honvédcsapatokra. Kezelői is pihennek, egyetlen őrszem áll a löveg mellett, hogy kellő időben riaszthassa bajtársait...

KÖZELHARCBAN KÜZDIK LE
a túlságosan közel merészkedő bolsevista előőrsöket

SÍTALPAS TEREPKUTATÓK
fürkészik a vidéket, ha gyanúsat észlelnek, jelzést adnak. Ők vigyáznak arra, hogy csapatukat ne érhesse meglepetés.

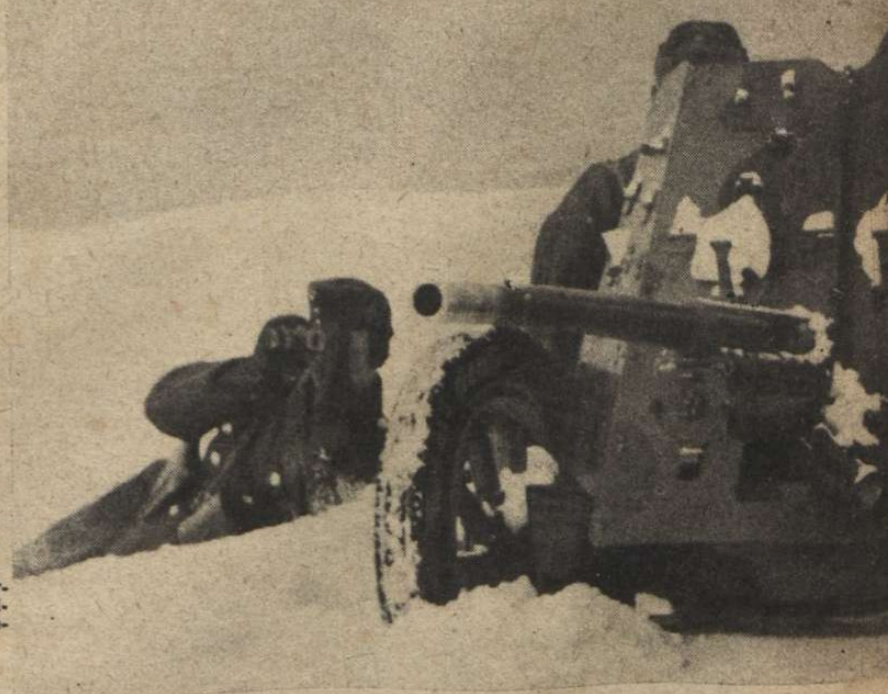

A PÁNCÉLTÖRŐ ÁGYÚ
tüzelésre készen várja a távolban feltűnő szovjet páncélosokat

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI:

REITTER SÁNDOR
alezredes, II. osztályú német vaskereszt

LOHONYAY LÁSZLÓ
főhadnagy. Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérem a hadiszalagon a kardokkal

BÁNYAY SÁNDOR
lelkész főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérem

BALÁZS ZOLTÁN
zászlós, Magyar Bronz Vitézségi Érem újólag

HANKOVSZKY GYÖRGY
szakaszvezető, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

KISRÉTI GYULA
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem és Magyar Bronz Vitézségi Érem

KISS JÓZSEF
honvéd, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

HELYTÁLLANAK...

A TÜZÉRSÉGI MEGFIGYELŐ
távcsővel figyeli a lövegek munkáját. A becsapódásokat kiértékeli, s szükség esetén áthelyezteti a tüzet. Veszélyes és hidegvért igénylő beosztás.

MEGJÖTT A TÜZPARANCS!
A keztyűk lekerülnek a kezekről, senki sem bánja, hogy az aknavető vasa szinte éget a hasogató hidegben... Néhány pillanat és a lövedék jajongva röppen az erdőn túl gyülekező bolsevista hordák közé...

AZ AKNAVETŐK ELFOGLALJÁK
kijelölt helyüket és tűzgépüket összeszerelik. A tűzparancs bármely pillanatban megérkezhet...

AZ ÁLLVÁNYZATOT
lehetőséghez képest megerősítik, hogy ezzel is biztosabbá és pontosabbá tegyék lövéseiket.

MÁR A CSÖBEN VAN
a lövedék. Mégegyszer ellenőrzik az irányzékot, aztán...

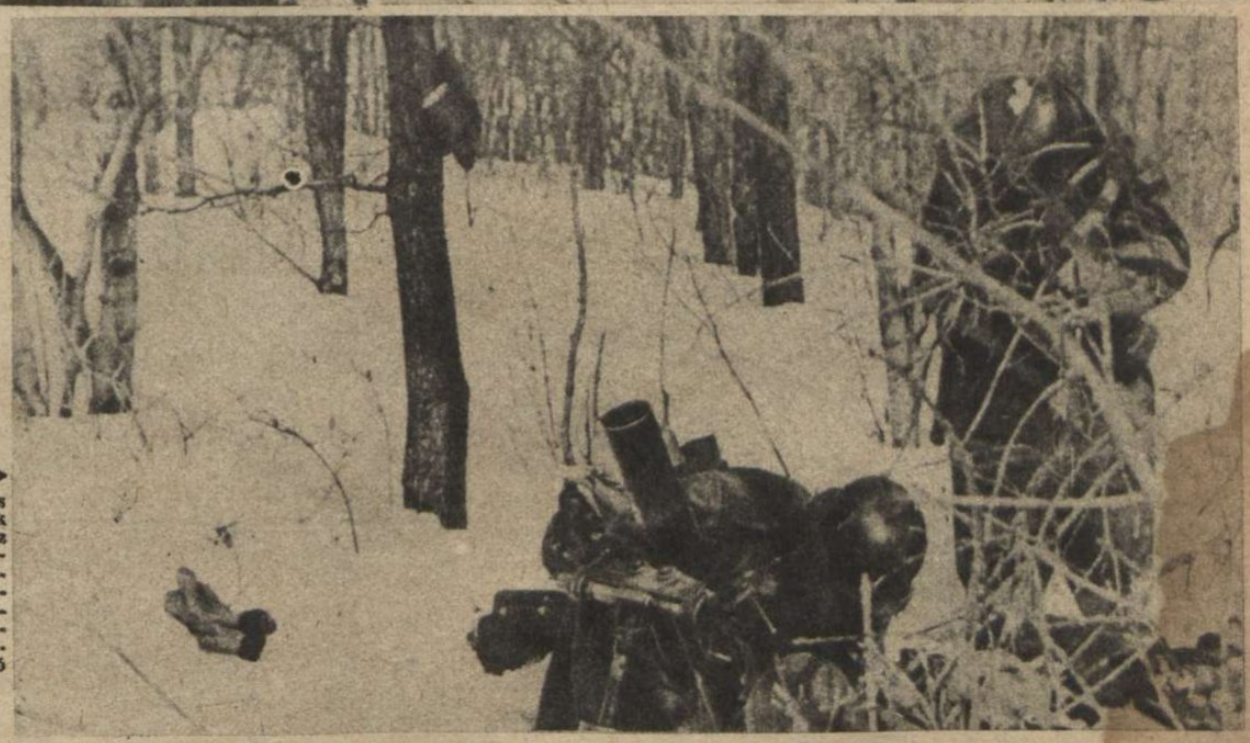

...tompa dobbanás mozgatja meg a fák meztelen ágait és az aknavetősök behúzott fejjel ellensúlyozzák a légnyomás erejét. Tűztámogatásuk nagyban elősegíti gyalogosaink elhárító harcát

A SZOVJETFRONT MAGYAR HŐSI HALOTTJAI:

LUKAVSZKY GÉZA
főhadnagy, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével a hadiszalagon a kardokkal kitüntetve

FREYTAG FERENC
hadnagy

FÁBIÁN JÓZSEF
zászlós, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével a hadiszalagon a kardokkal kitüntetve

NYIRŐ ERNŐ
szakaszvezető

VERESS KÁROLY
szakaszvezető, a Magyar Kisezüst Vitézségi Éremmel kitüntetve

ANTAL JÁNOS
tizedes

NYOLCZAS PÉTER
honvéd

A SPANYOL-FRANCIA HATÁRON

A HATÁRVONALON
Szolgálati helyükre indulnak a német katonák. Mögöttük az állomáshelyeiken megtartott francia vámhivatalnokok és a spanyol vámtisztek. Az utca végén a magas domb már Spanyolország . . .

Franciaország végleges megszállása óta, a Pyreneusok északi lejtőin mindenütt a német katonaság teljesít határvédelmi szolgálatot az Atlanti Óceán és a Földközi tenger nagy vizei között s éberen védi Európa érdekeit, — nem a baráti Spanyolország, hanem az **ellenséges nagyhatalmak** esetleges szándékai ellen . . . Az utóbbi hetekben, az angolszász sajtó a semleges Portugália és a nem-hadviselő Spanyolország kifogástalan magatartását élesen megtámadta s félreérthetetlen célzásokkal követelte gyarmatbirodalmuknak és fontos szigeteiknek elfoglalását. **A feszült nemzetközi helyzet csak megnövelte a francia-spanyol határ védelmének fontosságát, Churchill casablancai tárgyalásai idején . . .**

A HATARŐR SPANYOLORSZÁG HEGYEIT NÉZI . . .

TEHERSZÁLLÍTÓ GÉPKOCSI ELLENŐRZÉSE A HATÁRON

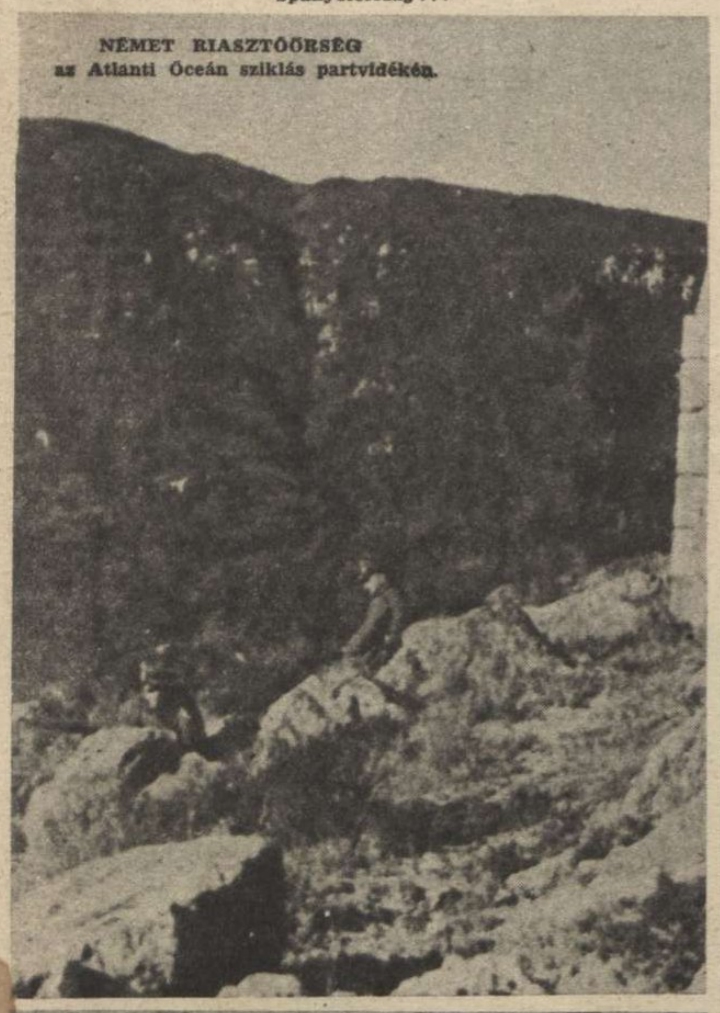

NÉMET RIASZTÓŐRSÉG az Atlanti Óceán sziklás partvidékén.

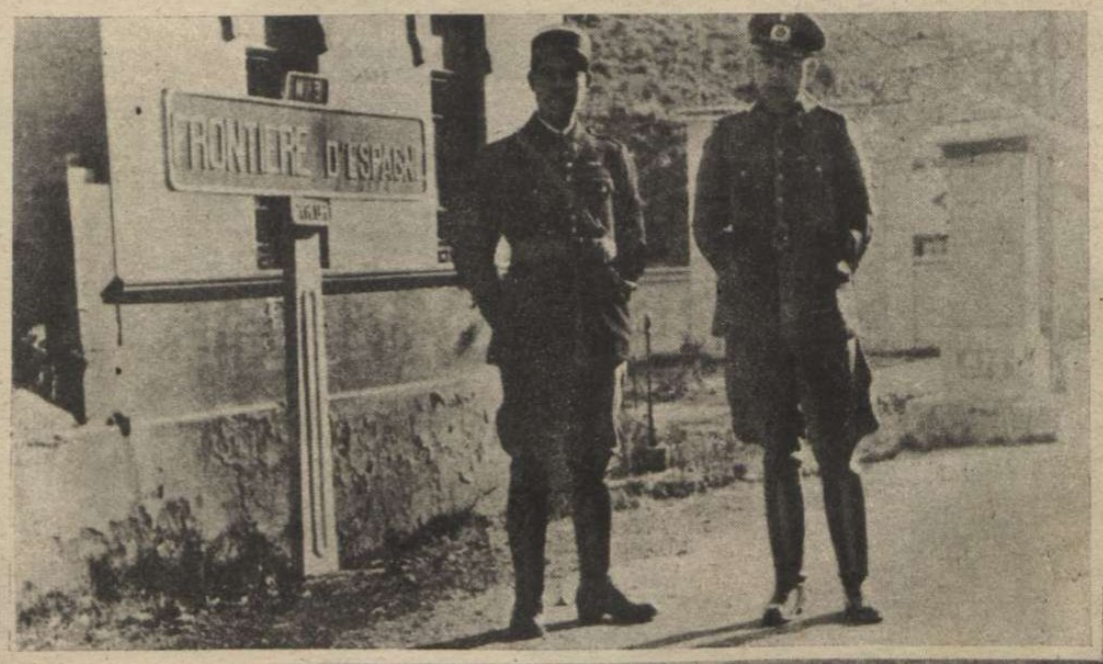

NÉMET-SPANYOL RENDŐRTÁRS A FRANCIA HATÁRON . . .

GONDOS, SZIGORÚ VIZSGÁLAT A HATÁRFORGALOMBAN
A polgári egyének határátlépését a kémek és ügynökök elleni védekezés nehezíti meg . . .

A HATÁRMENTI ORSZÁGÚTON
Az egyik oldal a franciák földje, a másik a spanyoloké, de mindkét oldalon egyforma érdek, hogy Európát ne verje fel új harci zaj a nyugati végeken! . . .

EGY LEGITÁMADÁS TÖRTÉNETE

Néhány filmkocka megörökíti az amerikai repülő szerencsés-szerencsétlenségét

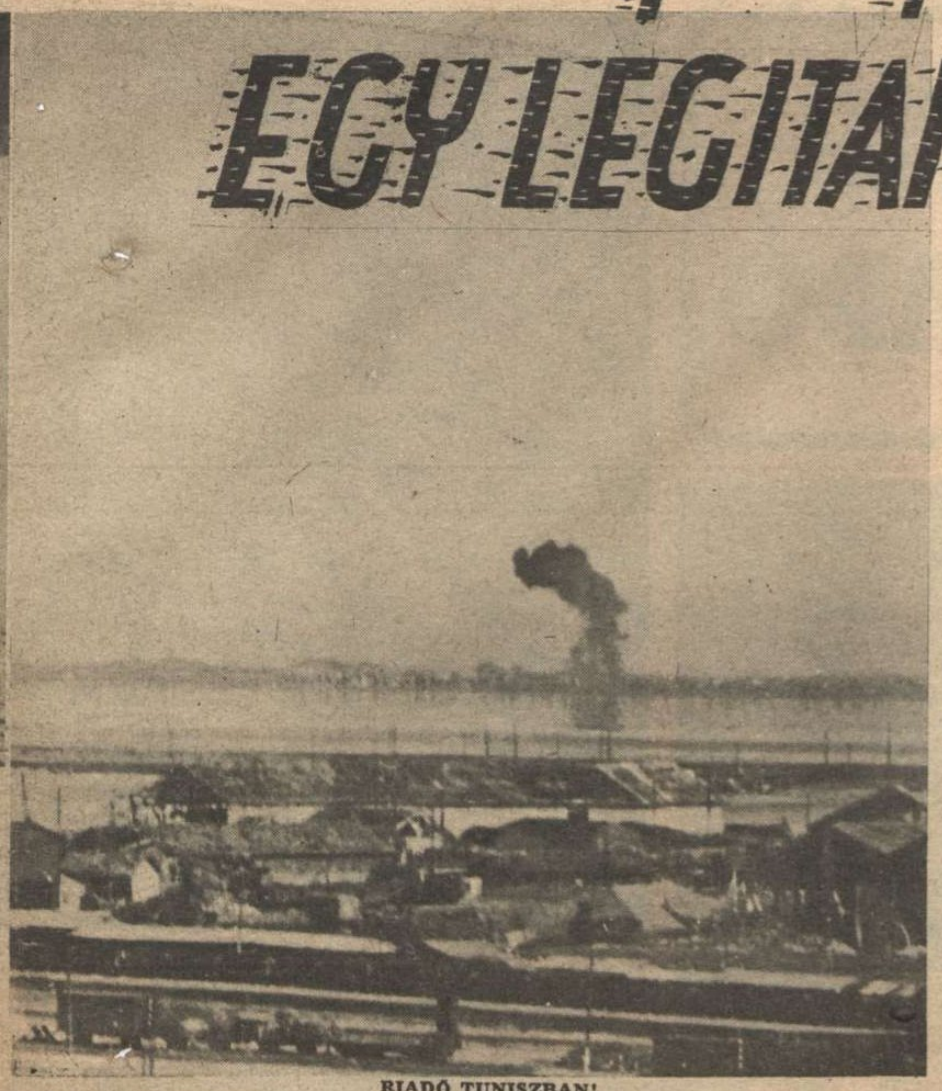

RIADÓ TUNISZBAN!

1. Ellenséges harci gépek támadták meg a repülőteret. A lovagkeresztes német Hafner őrmester felszáll a levegőbe s pillanatok alatt lelövi 82. ellenfelét. Az égő amerikai gép a repülőtérre zuhan . . .

2. RONCSOKBAN HEVER KÉT AMERIKAI GÉP s a győztes Messerschmitt 109 leszáll közéjük . . .

3. AZ EGYIK AMERIKAI PILÓTA KIUGROTT EJTŐERNYŐVEL A ZUHANÓ GÉPBŐL S MOST A HARC UTÁN, TÜNÖDVE, SZOMORÚAN ÁLL SZEMBEN GYŐZTES ELLENFELÉVEL . . .

4. HAFNER ŐRMESTER CIGARETTÁVAL KÍNÁLJA MEG LELŐTT ELLENFELÉT

s az amerikai arcán megjelenik az első mosoly, ahogy lassan elmeséli, hogy nem jutott lövéshez a gyors ellenfél vakmerő támadása miatt. Azután leveszi zubbonyáról repülőjelvényét, — nézi hosszasan, — s lovagias ellenfelének ajándékozza, a harc emlékére . . .

5. VÉGSŐ BÚCSÚ A GÉP RONCSAITÓL . . .

6. →

. . . azután elindul az amerikai repülő a hosszú útra . . . Hafner őrmester jobbján kíséri a fogságba ellenfelét. Ez a repülő harcosok lovagiassága

MAGYAR KÉPHÍRADÓ

NEMES CSATAI CSATAY
altábornagyot
a Kormányzó vezérezredessé nevezte ki

SZAKSAJTÓ KIÁLLÍTÁS BUDAPESTEN
Az Országos Magyar Sajtókamara kiállítása felöleli az egész magyar szaksajtót, ugyanakkor a képes hetilapok is zemléltető képekben és grafikonokban mutatják be munkájukat és fejlődésüket. Fenn: A kiállítást, amelyen a Magyar Futár is részt vesz, Antal István miniszter nyitotta meg. Baloldali kép: a Magyar Futár kiállítása

SZMRECSÁNYI LAJOS EGRI ÉRSEK,
pápai trónálló kilencvenkét éves korában Egerben elhúnyt. 1873-ban szentelték áldozópappá, 1912-ben, Samassa biboros halála után, egri érsekké nevezték ki. Működésé. az sok iskola, zárda és plébánia alapítása fűződik

MŰVÉSZET A HÁBORÚBAN
A magyar-német társaság jól sikerült kiállítás keretében mutatta be a fronton szolgálatot teljesítő festőművészek és rajzolók műveit. A kiállítás megnyitásán megjelent nagybaconi Nagy Vilmos honvédelmi miniszter, Szombathelyi Ferenc vezérezredes, a vezérkar főnöke, von Jagow német követ és a társadalmi és katonai előkelőségek számos képviselője. Alsó kép: von Jagow német megnyitó beszédét tartja

AZ IPARTESTÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE
az új városháza közgyűlési termében tartotta Nagy Antal felsőházi tag elnöklésével idei közgyűlését. A közgyűlés a magyar iparostársadalom hitvallása az új rend, az erősebb belső front és a mindenek felett való áldozatos munka mellett. Baloldali kép az elnökség, jobboldalt a kiküldöttek egy csoportja

HÉTRŐL HÉTRE

V

Félrevezetés,

ámítás és az események természetes értékrendszerének meghamisítása, régi és kiválóan begyakorolt módszere a zsidó szellemben irányított sajtónak. A liberális korszak tapasztalatai sokezer szomorú példával bebizonyították, hogy könnyű dolog a közfigyelmet átterelni haszontalan csekélységekre, még olyan időkben is, amikor a nemzet minden összefogott erejére szükség volna, a puszta életet fenyegető halálos veszedelmek elhárítására. Kísérteties tanulság fellapozni az első világháború vége felé megjelent baloldali ujságokat s megnézni az ordító nagy címeket, hogy mivel izgatták, őrjítették a zsidó tintabillencsek a közvéleményt, amikor az ég zengett s Magyarországot csak a hősi áldozatkészség és fegyelem menthette volna meg az összeomlástól... És ugyanaz a sajtó, amely a harc idején békét és szociálpolitikát követelt, a trianoni szégyenbéke után elárulta a magyar dolgozó kisemberek jogos követeléseit, s csak a zsidóság ellen hozott törvényes intézkedéseket támadta minden erejével... „Munkás képviselők" elszónokolták a torkukat a parlamentben, hogy a szegény izraelita ifjú nem járhat minálunk az egyetemre s a baloldali lapok nem győzték idézni az idegen példákat, különösen a szocialista Németországot, hogy ott micsoda paradicsomi állapotok uralkodnak; ott kultúra van; ott tanulni lehet, ott szabad az ember; ott nincs különbség zsidó és másegyéb fajták között... Nem is volt! Ki is használták a helyzetet alaposan a zsidók. El is következett a bőjtje a hosszú, zabolátlan farsangnak s a marxisták helyett Hitler Adolf került uralomra... És egyszerre kuruc dolmányt kerítettek a nyakukba a körúti héberek. Már nem kellett Németország; nem volt ott se paradicsom, se kultúra, se tanulnivaló, se szabadság, — csak különbség a nemzet dolgozó tagjai és az idegen kereskedőfajta között. A magyarnak pedig úgy kellett volna táncolnia, ahogy a zsidó sajtó fütyült: először áradozni az idegen példáért s azután elátkozni azt Izrael védelmében... Hát maradjunk csak amellett, hogy nem kell zsidó vezető életünk és a nagyvilág józan szemléletéhez, mert az idegen vezetés egyszer már — a trianoni sírig irányított bennünket...

Elég lehetne már

a sok rejtett szándékú fecsegésből korunk nehéz napjaiban is, — elég az ólmos unalomig az irodalmi, művészeti, társadalmi és álkulturális dagály a nyomdafestékes fronton! Ezer kérdés megoldására szólít benniinket a magyar és az európai élet. Munka jut minden kézre és agyra. Sebeket kell bekötözni, árvákat s a hadbavonultak családjait segíteni. Sok a tennivaló a magyar munka frontján a termelés és az igazságos elosztás megszervezésében, mert szaporodik a gondja a falu és a város lakosságának. Erősíteni kell a nemzet testét, hogy helyt álljon a közeljövő viharaiban és erősíteni kell a lelket is, cselekvő jószándékkal, hogy a magyarság közösségi létének védelmét mindenki hittel vállalja. Van munka elég s a szellem emberei méltó, komoly feladatokhoz juthatnak. Mirevaló hát a menekülés a magyar nép nagy kérdéseitől — a semmiségekhez?... Hány oldalt firkáltak tele az utolsó hetekben az izraelita- és kapcsolt széplelkek az ujságokban arról, hogy politizálhat-e a színész? — avval az álszent következtetéssel, hogy balra politizálhat, de jobbra nem... Hány oldalt írtak össze-vissza Erdélyi József kilépéséről a Petőfi Társaságból, ami jogos és következetes cselekedet volt s legfeljebb a költő jóízlését dícséri... Micsoda ádáz rohamokat vezettek Németh Antal, a Nemzeti Színház igazgatója ellen, olyan elkeseredett harci lázzal, mintha Magyarország egyetlen gondja, bánata, feladata, Németh Antal sürgős leváltása volna... Mekkora rémregényt kanyarítottak, teletüzdelve a legizgatóbb rágalmakkal, abból a szerkesztőségi pofonból, amely, 200 pengős pénzbüntetésbe hanyatlott?... És hogy zeng, bong, hajbókol, dícsér és olvadozik ez a sajtó, ha dr. Bárky beszédéből kiragadhatnak egy selejtes, homályos mondatot, amely szelet dagaszthat a bolygó zsidó bárkájába. Hogy felmagasztalják a csillagos égig, rengeteg sorban Bárky őméltósága utolérhetetlen bölcsességét, ha nyilatkozatában az egyenjogúságról és a „régi szép időkről" is kegyeskedik dadogni valamit... Ők már tudják, hogy miről van szó. Kevésből is értenek. De mi köze ehhez a játékhoz a magyar népnek s kiket szolgál a fölösleges betűk rengetege? Aki nem tudja, az nem érdemli meg — az olvasás tudományát...

A kézművesiparosság

gondjait, panaszait tárgyalta meg az Ipartestületek Országos Központjának budapesti közgyűlése s az összesereglett kiküldöttek sok fontos, figyelemreméltó gyakorlati javaslattal egyengették a szellemi utat a javító munka átfogó megkezdéséhez. Csak azt hangoztathatjuk ezerszer is, amíg véleményünk áttöri a közönyt, hogy a sok egyéni botrány, támadás helyett, a dolgozó emberek széles rétegeinek ügyeivel kell foglalkozni, minden részletkérdés alapos, komoly megtárgyalásával, hogy eltűnjenek a javakat termelő magyar életből a munkát, a szorgalmas érvényesülést, a magasabb életszínvonalat és az emberi biztonságot akadályozó maradi okok és körülmények. A magyarságnak megmérhetetlen ereje rejtőzik a kisiparosságban! A falvak, a kis- és nagyvárosok termelő munkája sokezer szállal ágazik szét az iparos műhelyekbe s nemzeti érdek, hogy az önálló, szabad vállalkozások, a mester szaktudásával vezetett kisipari üzemek virágozzanak, erős, egészséges családokat tartsanak el és új nemzedéket neveljenek a magyar ipar izmosítására. Ahol a kisiparosság halad, tisztes körülmények között él, üzemeit korszerűsítheti s gyermekeinek nevelését az új kívánalmaknak megfelelően biztosíthatja, ott jó úton menetel az egész ország! Csak nemzetpolitikai szempontok alapján bírálható el a kisiparosság sok jogos kívánsága, amelyeket gondos összeegyeztetéssel, szerves tervek alapján, nagyobb áldozatok nélkül is meg lehet valósítani. A kisiparosság nem követel túlzott támogatást s nagyobbára csak a munkalehetőségek és a vállalkozás megkönnyítését kéri. A hitelkérdés, az anyagellátás, a bürokratikus intézkedések egyszerűsítése, a kiutalások gyorsítása és rendje, az égetően sürgős tanonckérdés és az öregségi biztosítás ügye a legfontosabb gondja ma a kisiparosságnak s ha ezeken a területken az alapvető rendezés megtörténne, sok más elhanyagolt kérdést megoldana a kézművesiparosság felszabadult ereje. A magyarság pedig csak akkor boldogulhat, ha dolgozó rétegei elég erősek lesznek, — gazdasági önsegélyezésük értelmes és áldozatkész megszervezésére...

?...

Elbert Andor 2 évi börtönt kapott fajgyalázásért. Így jár az, aki kerüli a saját „kiválasztott" fajtáját? Kohn Aladárné, a sokoldalú, — ócskavaskereskedése mellett, pászkasütő üzemet is tartott s benne fiatal leányokat 18 filléres órabérrel s napi 15 órás munkaszolgálattal! Nehogy azonban megártson a nagy kereset a dolgozó leányoknak, csak 10 óráért fizetett napszámot... Munkabéruzsoráért 7 havi börtön és 1000 pengő a büntetése. Elromlott az üzlet, mert a munkásnők panaszkodni mertek?... Friedler Lajos értékpapírkereskedőt, Pollák-Nádel Márton gyümölcskereskedőt és Stein-Sulem Salamon szűcsöt előzetes letartóztatásba helyezték, dollárral és Napoleon-arannyal folytatott zugforgalmi üzérkedés miatt. A foglalkozási ágak találkoztak a tiltott spekulációban, — vagy a zsidók?... Baruch Bernát dési izraelitát gumihulladékdrágítás miatt 8 havi fogházra és 1000 pengő pénzbüntetésre ítélték. Az ipolysági, szívbajos Lusztig Sándor textilárukereskedő raktárában közel 1 millió pengő értékű dugárut találtak. Mennyi szövetet és vásznat halmozott volna fel ez a Lusztig, ha történetesen nincs szívbaja? Sebes Gusztávné textilengedélyes 50 százalékos haszonrészesedéssel két zsidóra bízta az üzletét. A rövidesen mutatkozó tiszta haszon 6 havi fogház volt... Sebesné zsidai közül, Klein József 2 évi és 3 havi, Blumberger Leó pedig 1 évi és 3 havi elzárásban részesült, árdrágítás és lánckereskedés miatt. Még mindig nem tanult a keresztény eleget a zsidókkal való üzleti szövetkezés következményeiről?... Hacker Vilmos, kinek atyja Udó, okmányhamisításért ül, kitartott a családi foglalkozás mellett s Horvátországból beszökött fajtestvéreit ellátta vadonatúj keresztlevelekkel és illetőségi bizonyítványokkal, — nem egészen ingyen és bérmentve, hanem papironként 500 pengőért. A letartóztatott Hacker Vilmos lakásán a detektívek 375 hamis keresztlevelet és illetőségi bizonyítványt találtak! Elfogták Vajda-Weisz Sándor zsidó ügyvédet is, aki szintén a déli körzet besurranó zsidóit szerelte fel hamisított okmányokkal, — darabonként 150—300 pengőért... Micsoda árrombolás ez a zsidó okmánykereskedelemben s mikor kerül ez a Vajda-Weisz az alvilági bölcsek elé, bűnhődni a tisztességtelen versenyért? Szólott valaki?

Elszámolások:

A Magyar Futár és az Egyedül Vagyunk közös vigadói estjének tiszta jövedelmét, 1781 pengő 20 fillért megküldöttük a Magyar Vöröskeresztnek, a honvédség céljaira való felhasználásra. A Magyar Futár, egy harctéri honvédalakulattól 1250 pengőt kapott, árvízkárosult honvédek házainak rendbehozására. Ezt az összeget, sajátunkból 1124 pengővel kiegészítve, Kiskunhalason rendbehozattuk Farkas Kálmán és Vecsernyés Sándor honvédek családi takóházait, a város polgármesterének szíves segítségével. A Magyar Futár, a hadbavonultak hozzátartozóinak segítésére, 5000 pengőt küldött az országos mozgalom vezetőségének.

A LÉGVÉDELMI TORONY: A TECHNIKA UJ CSODÁJA

MOST ENGEDÉLYEZTÉK ELŐSZÖR TORNYAINAK FÉNYKÉPEZÉSÉT

A NAGY NÉMET VÁROSOK LEGVÉDELMI ÉS A FELVÉTELEK BEMUTATÁSÁT

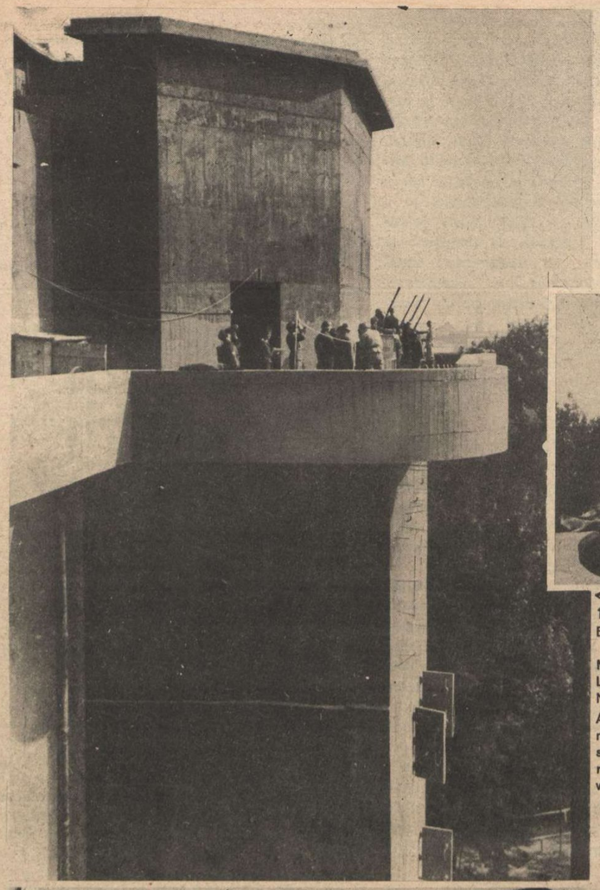

1. BETON, ACÉL ÉS VAS ÓRIÁSTORNYOK A MODERN LÉGVÉDELEM VÁRAI A NÉMET NAGYVÁROSOKBAN. A gigantikus építményeket nem álcázzák: szabadon, komoran merednek az égre, felvenni a harcot az ellenséges bombázókkal.

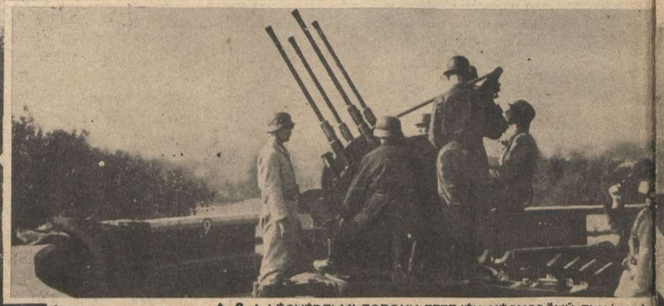

2. A LÉGVÉDELMI TORONY TETEJÉN NÉGYCSÖVŰ ELHÁRITÓ ÁGYÚK LESIK AZ ELLENSÉGES REPÜLŐGÉPEKET.

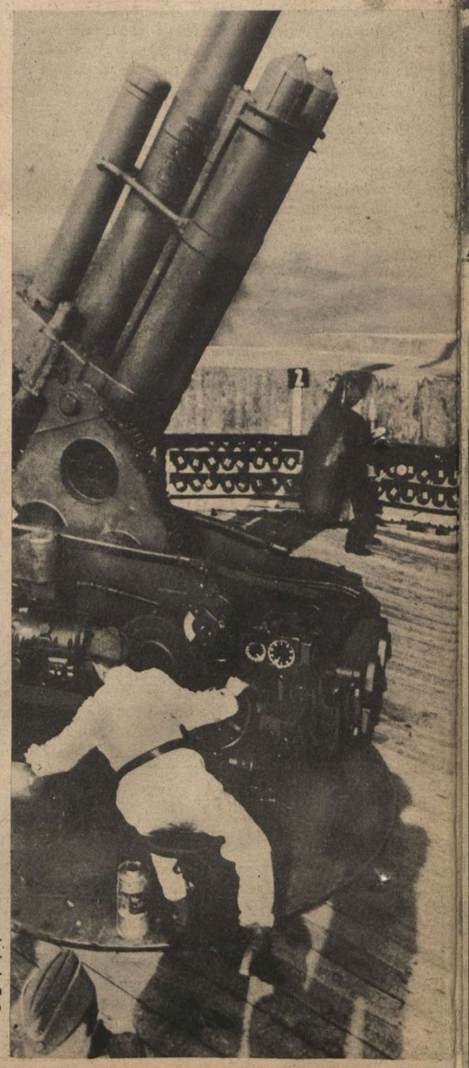

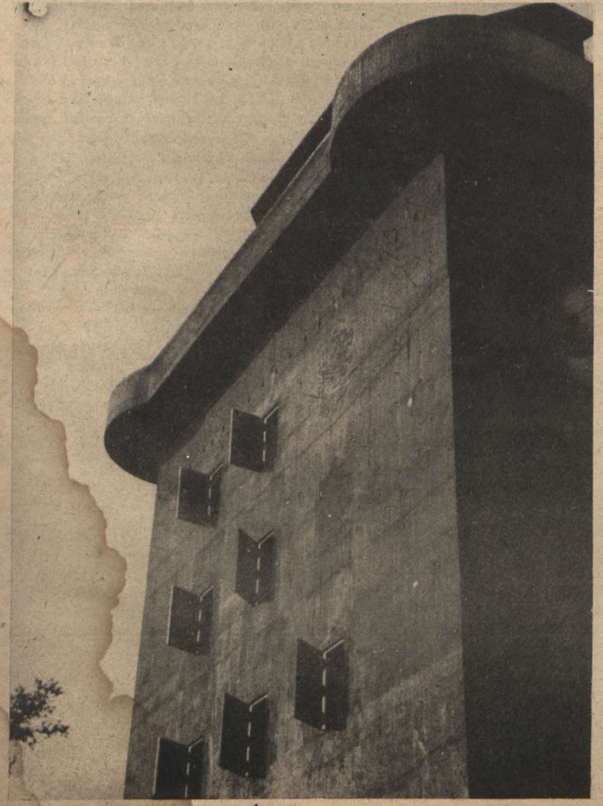

3. MINT EGY KÖZÉPKORI BÁSTYA, úgy tűnik a csodálkozó ember elé a légvédelmi torony, de ez a vasbeton kolosszus ezerszer erősebb a régi várfalaknál, s ha megszólal a sziréna, minden nyilásán ágyúcsövek szórják a magasba a gránátokat...

4. EGY GOMBNYOMÁSRA játszi könnyedséggel fordul a nehéz légelhárító ágyú csöve a kívánt irányba, a torony minden terraszán...

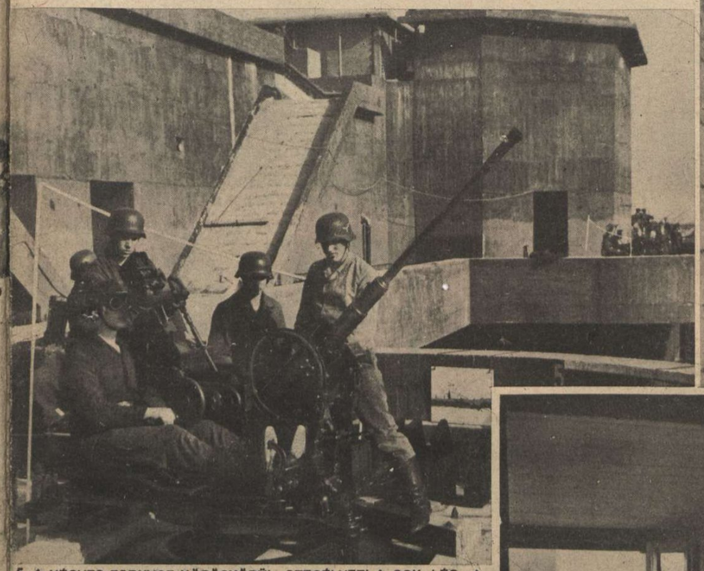

5. A NÉGYES TORNYOT KÖRÖSKÖRÜL SZEGÉLYEZI A SOK LÉGELHÁRITÓ LÖVEG. A négy torony egyetlen vasbetonmasszából épült! Húsz fok hidegben, az építőanyagot fűtőcsövekkel 20 fok melegre hevítették, mert csak így lehetett egybeönteni a tornyokat...

7. TÖBB MÉTER VASTAG A BETONFAL, amely mögött a lakószobák, műhelyek, étkezőhelyiségek és raktárak hosszú sora húzódik. Nyilvános légvédelmi helyiség is van a toronyban, és pedig a 2. emeleten! Biztonságos hely, jobb, mint a pince...

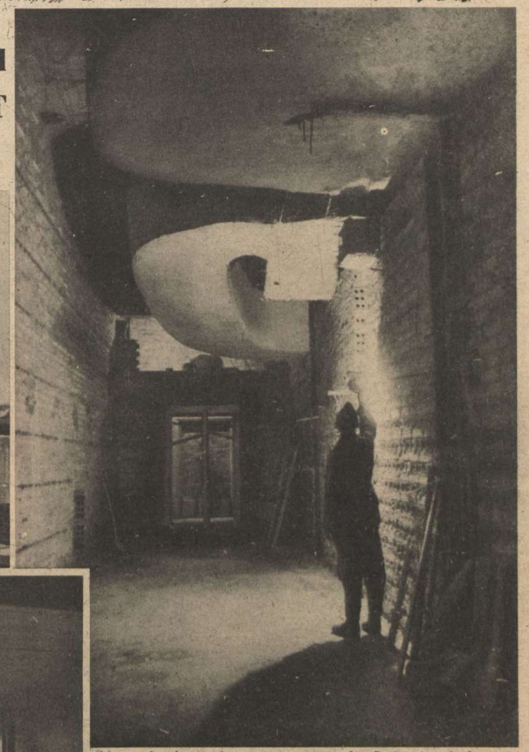

6. SAJÁTSÁGOS ÉS ISMERETLEN KÉSZÜLÉKEK HÚZÓDNAK VÉGIG A BELSŐ TERMEK ÉS FOLYOSÓK MENNYEZETÉN, amelyek minden terem számára a legkedvezőbb hőfokot és levegőnedvességet biztosítják. A falak szokatlan vastagsága miatt szükséges ez a berendezkedés...

8. HÁROM EMBER SZÜKSÉGES A PÁNCÉLKUPOLA KINYITÁSÁHOZ, amely a torony tetején a felvonókészülék aknáját zárja el. Lift szállítja fel a lőszert a raktárakból s szükség esetén új, könnyebb ágyúkat is felvontat a toronytetőre és a terraszokra...

9. „REPÜLŐ"-LÁTOGATÁS AZ ÁGYÚ CSÖVÉN... Galamb röpköd a betontorony körül s megpihen a három győzelmi karikával díszített ágyún. Talán egyszer, — szimbolum lesz ez a fehér galamb...

↑ SUCHARD KARDINÁLIS, PÁRIS HERCEGÉRSEKE, Rómában kihallgatáson jelent meg a pápánál

↑ BORIS BOLGÁR KIRÁLY A SZÓFIAI VALLÁSOS KÖRMENETBEN

FRANCIA FOGLYOK HAZAÉRKEZÉSE NÉMETORSZÁGBÓL LYONBA

↓ A lakosság nagy örömmel fogadta a visszatérő katonákat

Világ

↓ TOLLAS KALAP AZ ÚJ PÁRISI DIVAT (Páris 1943)

SVEN HEDIN korunk legnagyobb földrajzi kutatója, a müncheni egyetem díszdoktora lett. A svéd tudós megköszöni a kitüntetést az egyetem dékánjának

A „JEAN BART" FRANCIA CIRKÁLÓ CASABLANCA KIKÖTŐJÉBEN

A szétrombolt hadihajót nem tudták eltávolítani a kikötő főhelyéről, Churchill és Roosevelt látogatása idejére. Nema panasz az angol-amerikai pusztítás látványa . . .

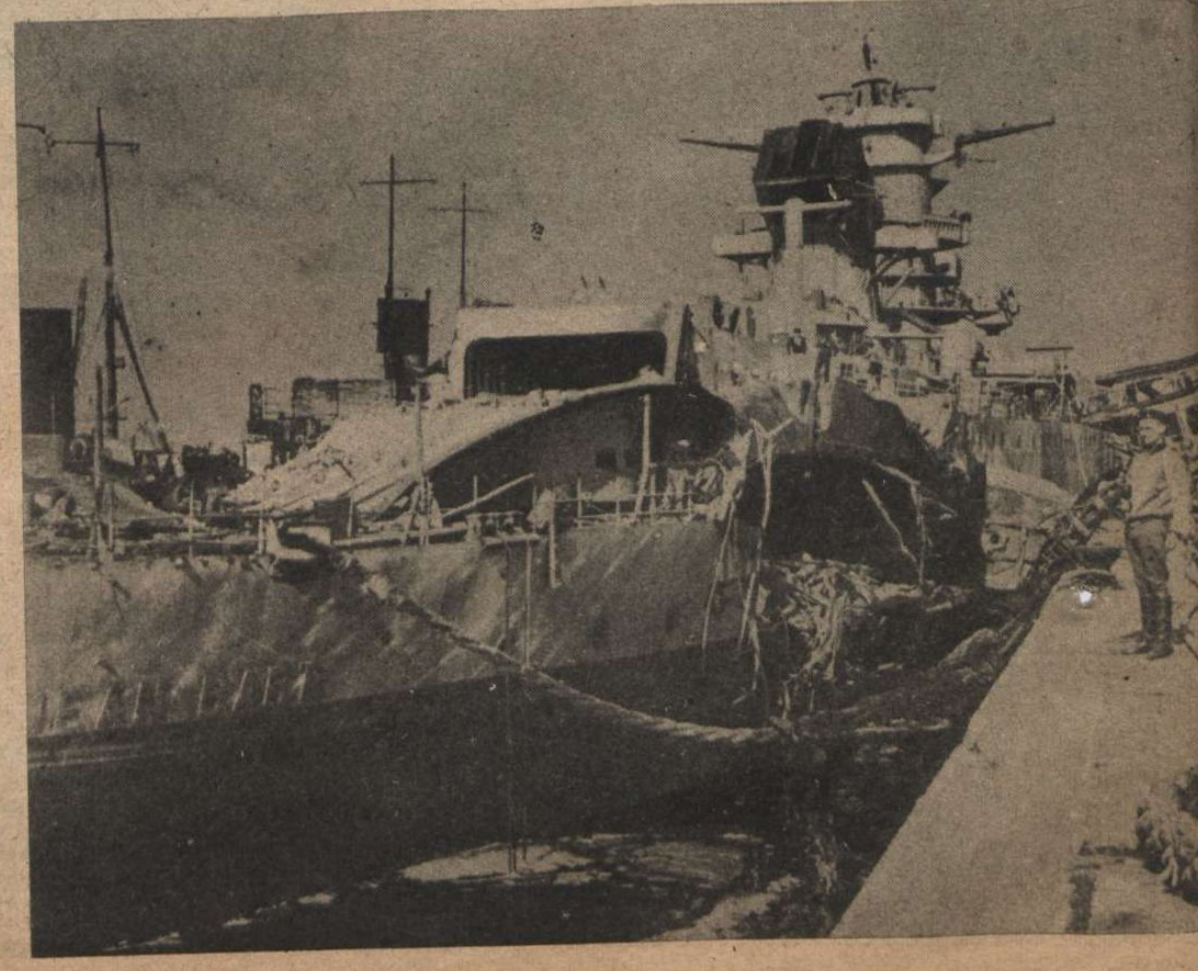

ujság

A HÉT LEGÉRDEKESEBB KÉPE:

Amin El Husszeini, Jeruzsálem mohamedán főmuftija (baloldalon), Subhas Chandra Bose, az indiai szabadságmozgalom vezére (középen) és Rasid Ghaliani Irak száműzött miniszterelnöke, közös politikai megbeszélést tartottak Berlinben . . .

A MARSEILLESI KIKÖTŐNEGYED LÁTKÉPE

Marseille kikötőnegyedét, melyben a nemzetközi bűnözők serege bújt meg, az elmúlt héten kifüstölték a francia hatóságok. Franciaország egész rendőrsége felvonult, körülvették és lezárták a negyedet és nem egészen egy nap alatt kilakoltatták a hírhedt városrészt; 6000 személyt letartóztattak és 1000 lebújszerű mulatóhelyet és kávéházat zártak be

HANGFÖLDRAJZ

a legfiatalabb tudomány. A francia rádió megörökíti az egyes városok zaját, hogy rádiókönyvtárának földrajzi anyagát tökéletesítse. Képünkön felvétel készül Páris szajnaparti könyvkereskedéseiről.

PARAVICINI MATILD
A BÁZELI EGYETEM ÚJ DISZDOKTORA

Svájc gyermekvédelmi intézményeinek megszervezéséért adományozta a doktori címet az egyetem, a kiváló szociális munkásnak

ELSODORT ÉLETEK . . .

Szovjetoroszországban megtalált spanyol gyerekek hazaérkezése Madridba. Spanyol vörösök hurcolták el az ártatlan gyerekeket, akik most Németországon át tértek vissza hazájukba.

KOPENHÁGA BÉKÉS KIKÖTŐJÉT BOMBÁZTÁK AZ ANGOLOK

A lakosság körében áldozatok voltak; az egyik támadó gépet a légelhárítás lelőtte. A dán főváros angol bombázása, előzetes becslés szerint 5 millió dán korona kárt okozott

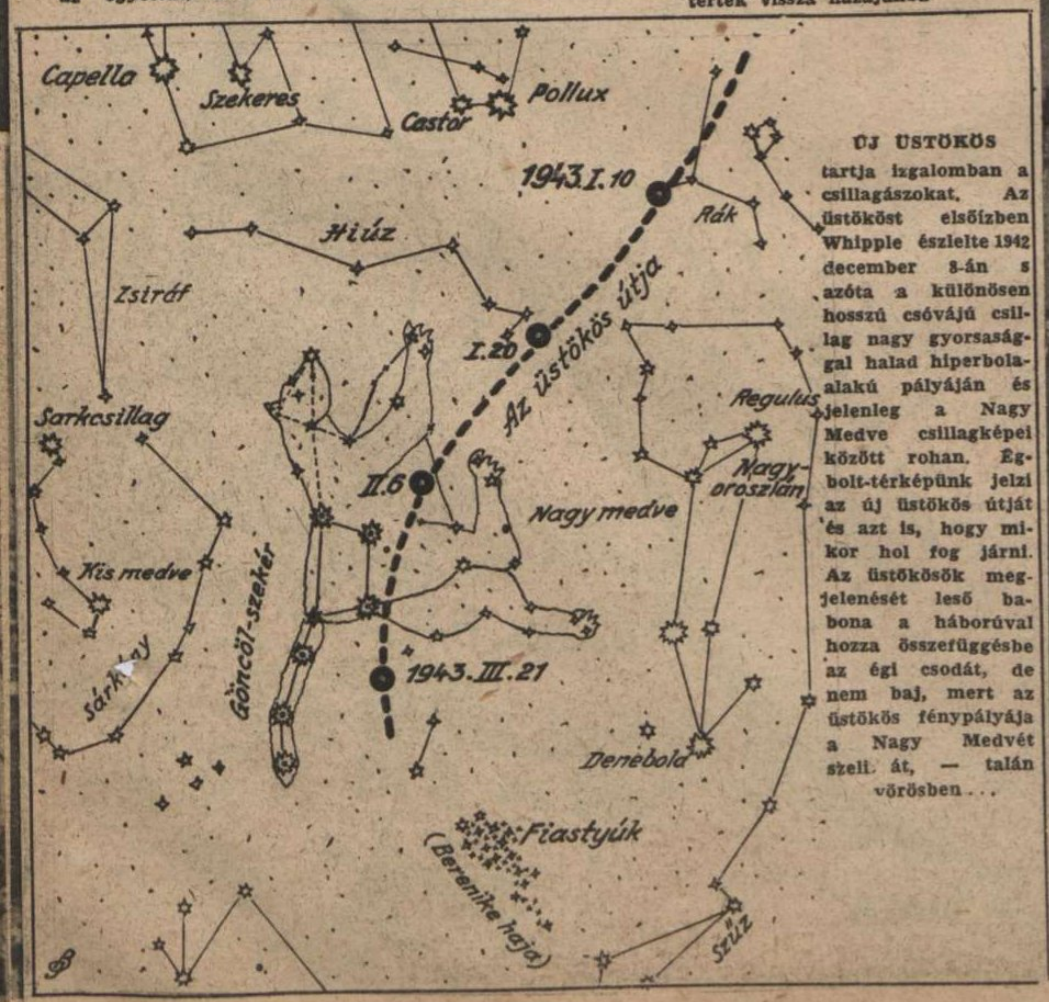

ÚJ ÜSTÖKÖS

tartja izgalomban a csillagászokat. Az üstököst elsőízben Whipple észlelte 1942 december 8-án s azóta a különösen hosszú csóvájú csillag nagy gyorsasággal halad hiperbolaalakú pályáján és jelenleg a Nagy Medve csillagképei között rohan. Égbolt-térképünk jelzi az új üstökös útját és azt is, hogy mikor hol fog járni. Az üstökösök megjelenését leső babona a háborúval hozza összefüggésbe az égi csodát, de nem baj, mert az üstökös fénypályája a Nagy Medvét szeli át, — talán vörösben . . .

GIBRALTÁR ÉS CASABLANCA KÖZÖTT

Magasan lobog a világháború tüze s az angolszász titkos diplomácia lázasan dolgozik azért, hogy a lángok ellepjék a Föld minden részét... Nem volt véletlenség Churchill és Roosevelt **casablancai találkozása:** a demokráciák minden erőfeszítése Északafrika földjére sűrűsödik, mert ugródeszkát keresnek s ácsolnak Európa megtámadására. A francia gyarmatok elfoglalása, a lázas berendezkedés Marokkó kikötőiben és Gibraltár megerősítése összefüggő kísérletezés s az angolszász terveket csak **Spanyol-Marokkó hosszú, keskeny területe keresztezi.** A lezajlott hadműveletek csak meghangsúlyozták a gibraltári szoros fontosságát s Casablancában sok szó esett az Atlanti-óceán és a Földközi-tenger átjáró csatornájának biztosításáról. A csatorna **másik** oldala azonban spanyol felségterület. **Ceuta erődítményeiben, a melillai kikötő partjain, a riff-kabilok földjén, Tanger körzetében s az Atlanti-óceán északnyugati partvidékén Spanyolország ereje vigyáz a rendre, a nyugalomra és a békére. Ezekben a történelmi időkben minden európai nemzet közös érdeke az, hogy Spanyolország betölthesse nagy feladatát s mint nem hadviselő állam, megvédhesse felségterületeinek szabadságát és függetlenségét...**

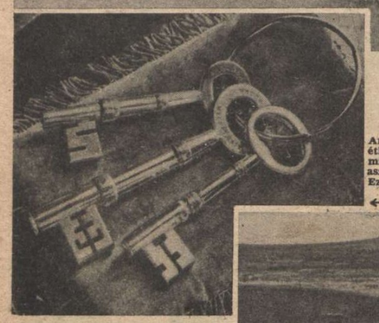

GIBRALTÁR,
Anglia vára, erődje a Földközi-tenger bejáratánál, leszakított része Spanyolországnak. Belső kikötőjében (baloldalt) állomásozik a brit hajóhad sok fontos egysége s itt javítják ki a nagy harcokban megsérült hadihajókat...

GIBRALTÁR KULCSAI
Amikor a gibraltári kormányzó étkezik, a három fő-erőd kulcsa mindig ott fekszik előtte az asztalon, egy kis bordó párnán. Ezek a brit világbirodalom hatalmának kulcsai...

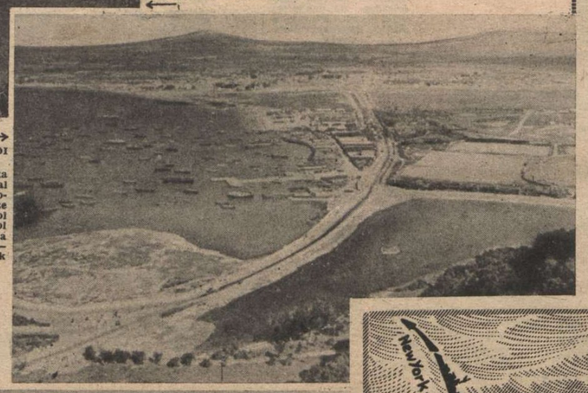

GIBRALTÁR HADI KIKÖTŐJE
A modern technika minden vívmányával védett keskeny homoksáv köti össze Gibraltárt a spanyol szárazfölddel, ahol egy rész még a „senki földje", — Anglia hatalmának biztosítására...

A gibraltári sziklákat Spanyolország felé is megerősítették... Képünkön világosan látszanak a sziklába vésett lőrések

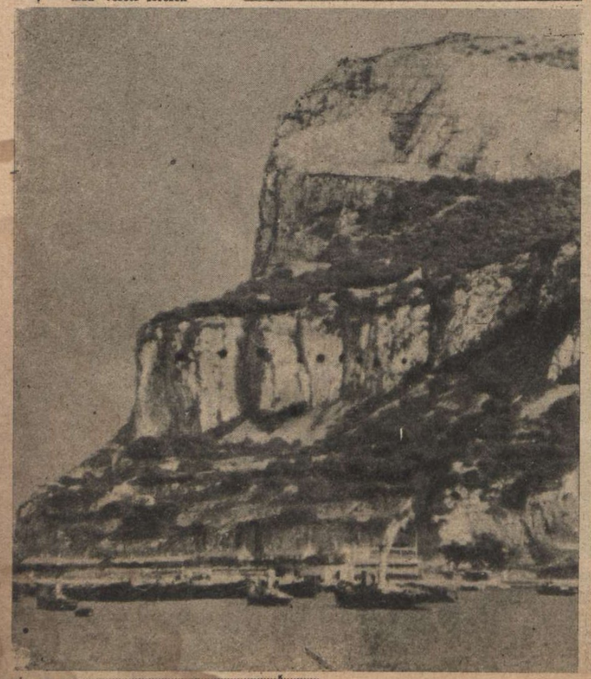

az új élethez ébredő arabs népség vidáman nevet Ceuta főterén

A CEUTAI FÉLSZIGET SZEMBEN GIBRALTÁRRAL. Spanyol föld, spanyol kikötő, 24 kilométer távolságra Gibraltártól, az afrikai parton. Ceuta előtt húznak el az angol és amerikai hadihajók az Atlanti-óceán és a Földközi-tenger között...

CEUTAI ARABS FÖLDMUNKÁS

TANGER FŐUTCÁJÁN
szines, eleven az élet. Tanger „nemzetközi" város volt s csak a háború elején került végiegesen spanyol fennhatóság alá

SPANYOL-MAROKKÓ SZÉPSÉGE A SOK KIS ARABS MECSET, AZ ÓSI ÉPITŐMŰVÉSZET REMEKEI

KÉT VILÁG TENGERBEN
A dús díszítésű, keleti muzulmán templom körül európai város épült...

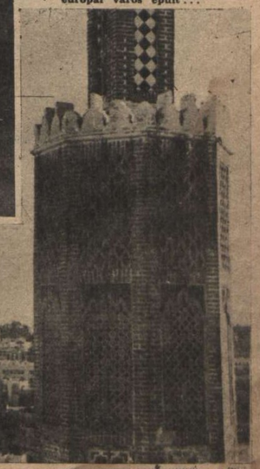

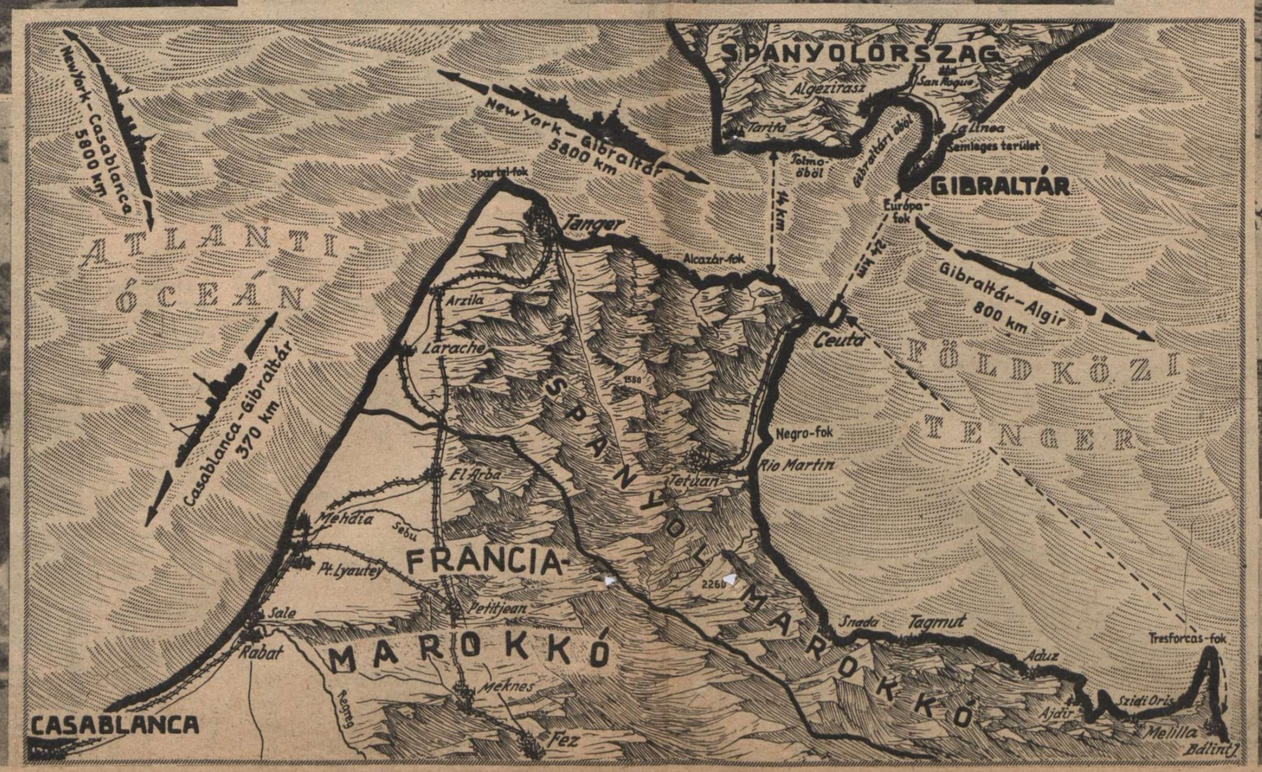

← A TANGERI NÉMET KÖVETSÉG ELŐTT

→ TANGER EURÓPAI NEGYEDÉBEN sorban áll a lakosság a — petróleumért. A háborus nehézségek mindenütt megmutatkoznak . . .

← FIATAL ARABS TUDÓSOK XAUEN UTCÁIN

Xauen Tangerhez tartozik s az izlám-kultúra egyik régi, híres fellegvára

↓ LARACHE VÁROSA SPANYOL-MAROKKÓBAN.

Kikötőjét tönkretette a francia Rabat erős versenye, de a városnak még 30.000 lakosa van

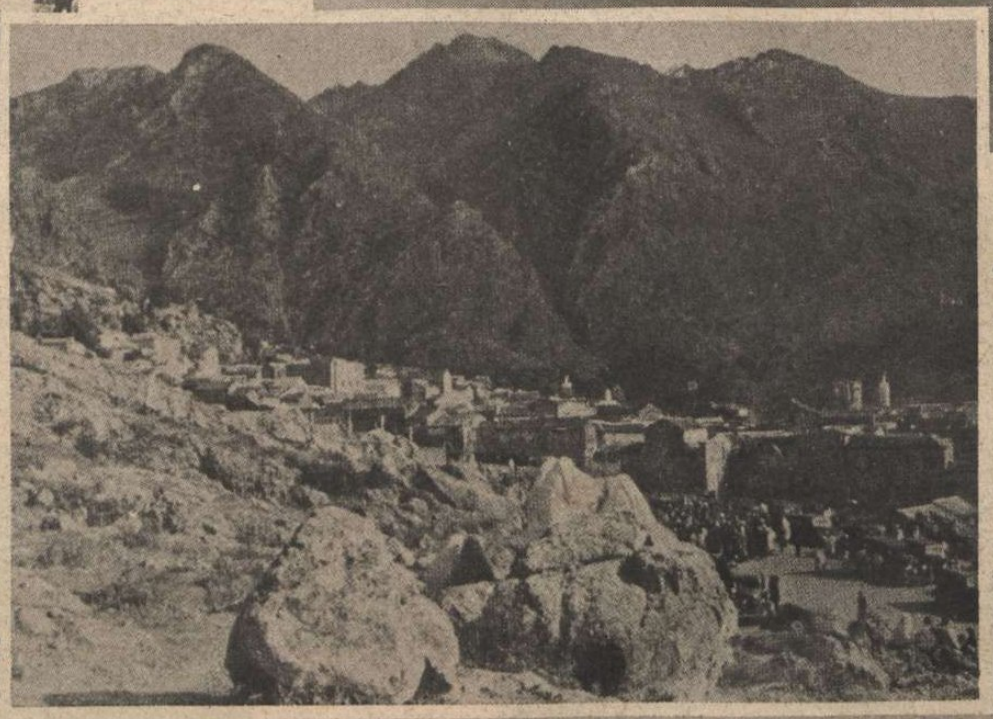

← XAUEN,
a riff-kabilok szent városa Tetuan közelében

↓ SPANYOL-MAROKKÓI ARABS LOVAS, TÖRZSÉNEK ELŐKELŐ FIA

↓ A SZULTÁN KATONÁJA SPANYOL-MAROKKÓBAN
A spanyol fennhatóság alatt, az őslakók élete szabad és biztonságos

SPANYOL-MAROKKÓ HATÁRÁN
Idáig húzódott a történelmi vihar . . .

← **TETUAN**
Spanyol-Marokkó nagy városa az Atlasz-hegység tövében

→ **A TETUÁNI NAGYVEZÉR PALOTÁJA ELOTT. A nagyvezér a spanyol-marokkói szultán helytartója Tetuanban**

TETUÁN UTCÁIN
sajátságos kalapot hordanak a beánszülött asszonyok. Egyszer talán európai divat lesz belőle . . .

A RIFF-HEGYEK SPANYOL-MAROKKÓBAN
A legenda szerint, a képünk baloldalán látható hegycsúcson temették el Noé leányát . . .

↑ **AZ ÁRULÓ FÉNYKÉPEZŐGÉP . . .**
Spanyol-Marokkó belsejében a riff-asszonyok sűrű fátyollal járnak s arcukat idegen sohasem láthatja. A hegyi patakban ruhát mosó fiatal asszonyt azonban váratlanul meglepte az európai fényképész . . .

RABAT KIKÖTŐJE
Francia-Marokkóban, középen a híres Haszszan-toronnyal. Rabat kikötőjét teljesen amerikai fennhatóság alá helyezték . . .

← **FEZ, A FEHÉR VÁROS**
Francia-Marokkó legfontosabb vasúti csomópontja, ahová amerikai csapatok vonultak be

A HOTEL EXCELSIOR CASABLANCÁBAN; ROOSEVELT ÉS CHURCHILL TALÁLKOZÓ HELYE. Az afrikai kérdést azonban nem oldotta meg az angolszász államférfiak — találkozása. A fekete földrész sorsát és jövendőjét a világháború döntő eredményei határozzák meg . . .

CASABLANCA
Churchill és Roosevelt találkozó helye Francia-Marokkóban. 120.000 lakósa van, ebből 35.000 európai és 30.000 zsidó

DERÉKIG SÜPPED A HÓBAN A GÉPPUSKÁS KATONA,
de már megszokta az ilyen meglepetéseket...

„INAS VOLTAM A TRAKTORGYÁRBAN ÖSSZEL SOROZTAK BE..."

Alig tud a lábán állni az ijedtségtől a gyenge, fiatal vörös katona, de tölteléknek azért jó volt a tömegrohamoknál...

„...NE BÁNTSANAK. SENKIT SEM LÖTTEM LE. MOST HOZTAK SZIBERIÁBÓL..."

Az átélt borzalmaktól remegő szovjet fogoly katona nem hiszi el, hogy életben hagyják. Hihetetlennek tartja az ellenfél nagylelkűségét...

A KELETI

A HŐSIVATAG BIRODALMA

Szétverte a fákat is a nehéz gránáttűz. Fehér takaró borul lassan a hatalmas amerikai harckocsikra, amelyek előrenyomultak a német állásokig, de kiégtek az elhárító tűzben...

AHOL A VÖRÖSÖK TÖMEGTÁMADÁSA ÖSSZEOMLOTT...
A száraz hadijelentések esztelen, vad szovjet parancsok tragédiáit takarják

1. HARCBANÁLLÓ vörös harckocsi megközelítése a nyílt terepen

A páncélromboló osztag az erős fedező tűz védelme alatt, kúszik az álló acélszörnyeteghez..

2.

SIKERÜLT ÉSZREVÉTLENÜL MEGKÖZELÍTENI A SZOVJET HARCKOCSIT!

Pillanatok alatt elhelyezik a bátor katonák az aknakötegeket a hernyótalp nyílásai közé, a motorház és a páncéltorony alá s azután rohannak vissza a robbanás elől...

14 ÉVES GYEREK AZ ÚJ SZOVJETFOGLYOK KÖZÖTT
Géppisztollyal, kézigránáttal volt felszerelve. Részegen fogták el . . .

SZOVJETFOGOLY
a véres toropeci harcokból. A mongol puszták széléről hajtották harcba társaival együtt. Oroszul sem tud. Mesékből sem ismeri Európát. Öl és nem tudja miért . .

EGY A SOK KÖZÜL . . .
Felmorzsolt partizáncsapatból maradt meg. Nem ismerte a vidéket, ahol elfogták. Kujbisev mögül küldték a front mögé. Méltó képviselője arcában és értelmében is — „a vörös kultúrának . . .“

HÁBORÚ MÉLYSÉGEIBŐL

A MEGSEBESÜLT NÉMET HADNAGY TOVÁBB RENDELKEZIK.
Egymást taszító hullámokban támad a szovjet, s nincs idő a leváltásra . . .

ELFOGOTT SZOVJETJÁRŐR BEKÍSÉRÉSE A PARANCSNOKSÁGHOZ

EGYÉL, AMÍG IDÖNK VAN . . .
Bokor sem védi a kegyetlen küzdelem katonáit. Szabadon zúg a vihar a pusztaságon át, a csontokat hasogatja a hideg s a vörösök sem mozdulnak gödreikből. Talán kifutja a „béke“, a falatozás végéig . . .

3.
. . . PERCEK MÚLVA MENYDÖRGŐ ZAJ REMEGTETI MEG A LEVEGŐT S A VÖRÖS HARCKOCSIT LÁNG ÉS FÜSTOSZLOP LEPI EL.
A kavargó vörösfekete függöny mögött nem marad élet . . .

PAULUS TÁBORNOK SZTALINGRÁD HŐS VÉDŐJE, A CSATATÉREN

Hitler tábornaggyá nevezte ki Paulus tábornokot, aki a védőrség utolsó harcát a sztalingrádi GPU épületében személyesen vezeti

HEITZ TÜZÉRSÉGI TÁBORNOKOT,

— aki Sztalingrád nyugati részén a traktorművekben vezeti az utolsó ellenállást, — Hitler vezérezredessé nevezte ki. Érdekes képünkön Heitz tábornok az elmúlt év május havában magyar bajtársainak köszönte meg hősi harcukat

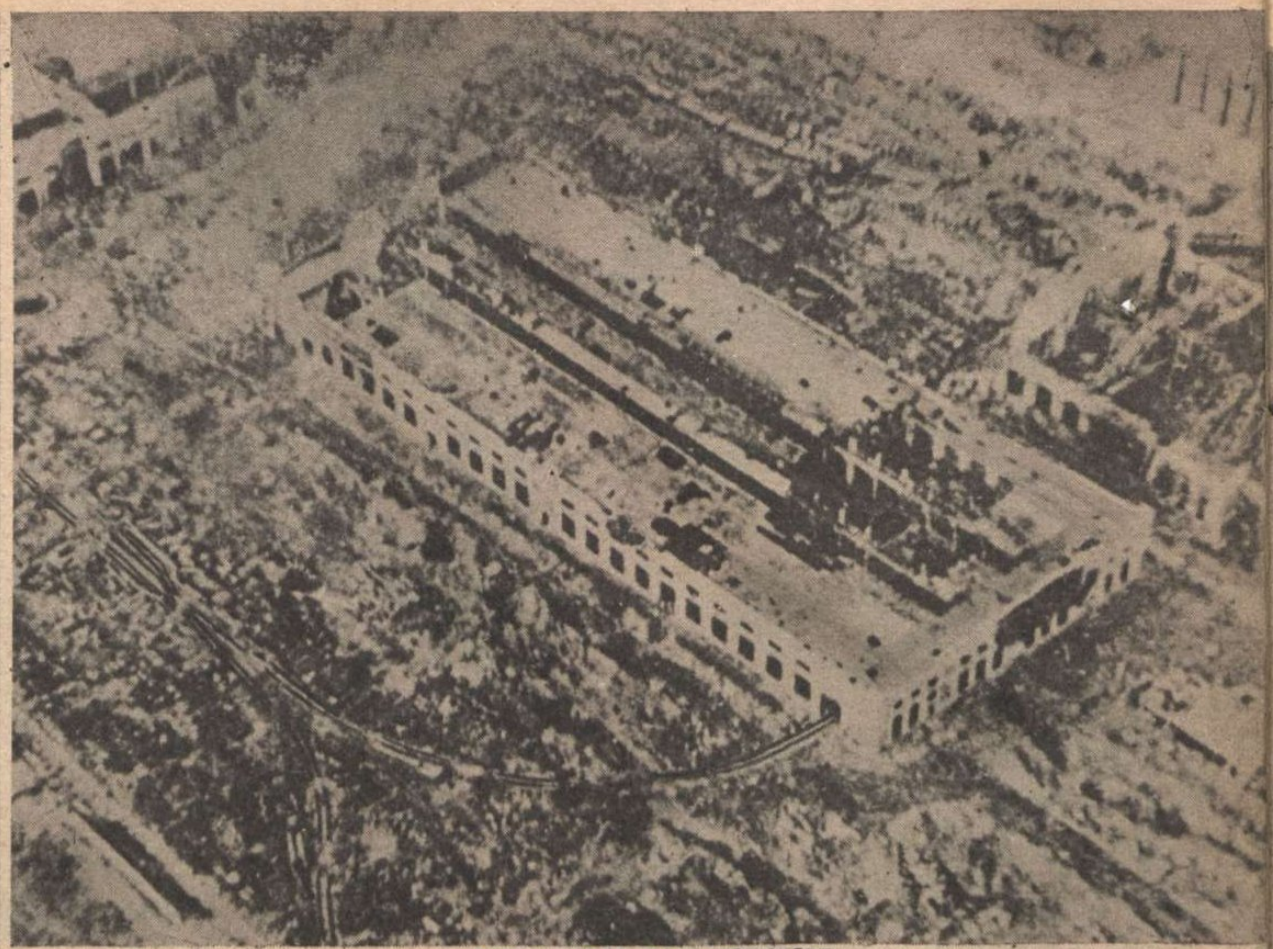

SZTALINGRÁD LÉGI FÉNYKÉPE

a szétvert traktorművekkel, ahol a védőrség nyugati csoportja a végső harcokat vívja

HADIJELENTÉSEK,

Nézzünk szembe a rideg valósággal és az idegen célokat szolgáló rémhírekkel egyaránt, hogy világos látással ítélhessük meg a helyzetet.

A keleti hadszíntéren rendkívül súlyos, hadműveletileg kétségtelenül egybefüggő csaták tombolnak, amelyeknek hevessége még az elmúlt héten is fokozódott. Ezt a tényt, a tengelyhatalmak jelentései sohasem leplezték s a vörös hadsereg általános támadásának megindulása óta, az érthető okok miatt szűkszavú híradások állandóan hangoztatták a helyzet komolyságát. A nagy téli csata *„újabb és nagyobb területekre terjed ki"*; a nehéz vélekező harc *„többszörös fölényben támadó csapatok ellen folyik"*; a német seregek *„a legnehezebb harci és időjárási körülmények között"* állanak helyt a rohamok tüzében: — ezek a rövid mondatok ezer kilométeren zúgó történelmi vihart jellemeznek. *A hadijelentés nem regény; minden szava súlyos, nagyjelentőségű, megválogatott és óriás eseményeket átölelő...* A tengelyhatalmak nemzeteinek nincs szükségük az önámításra, mert ahogy *Hitler* mondotta, a súlyos csapások a gyöngét leterítik s az erőst kibróbálják. *A döntő próba véres, kegyetlen valóság a Jeges-tenger és a Kaukázus hegyormai között.* Szovjetoroszország a technika minden vívmányával felszerelten, összes felhasználható emberanyagának kockázatos bevetésével, amerikai tankok, repülőgépek támogatásával, hosszú hónapokon át előkészített felvonulási terv alapján vívja a téli háborút s tudja, hogy *győz, vagy véglegesen elbukik a tavasz érkezésével!...*

Nem történt semmiféle csoda. A vörös hadsereg 15 esztendő óta készült Európa legázolására, erre nevelte az embereit, erre mozgósított 180 millió élőlényt, ennek a tervnek kommunista őrületében látta létjogát, ezért nevelte a 14 éves leánygyermekeket is gránátdobálásra s irtotta ki a népből az élet megbecsülését... *A világforradalom militarista politikájának végpróbája elérkezett, a határidőt nem lehet többé kitolni a jövendőbe, ez a tél Sztalinék utolsó életlehetősége s a vérnek és a vasnak bolsevista kalandorjai egy tétre dobálják összerabolt vagyonukat: a városok és a puszták népét, az öregeket és a fiatalokat, az ágyút, a lőszert, a harckocsit és a repülőgépet...* Perdüljön a kocka, zsákmányra vagy temetésre! Mostmár mindegy, mert leszakadt az út hátrafelé, feketén ásító halálos mélységekbe... A vörös katonai értelemnek ennyi a lélektana.

Nézzük meg azonban hogy ennek a félelmetes hazárdjátéknak mi a tényleges eredménye?

Timosenko hadai betörtek a tengelyhatalmak állásaiba. A vörös hadsereg eredményeket ért el. A Sztalingrádig széles ívben kihajló frontot benyomták, a kaukázusi előtérben visszafoglaltak nehány várost, Voronyezsnél nyugat felé tasztították az arcvonalat, — *és február van!... Novemberben kezdődött, milliók bevetésével a téli hadjárat és sehol sem szakadt át a front, csak engedett, rugalmasan, töretlenül a roppant nyomásnak s közben a tengelyhatalmak elhárító tüzében észvesztő*

SÚLYOS NEHÉZSÉGEKBE ÜTKÖZIK AZ UTÁNPÓTLÁS A KELETI FRONTON...

(A Magyar Futár rádióképe)

PÁNCÉLOS HARC, AZ OLDALBA FOGOTT VÖRÖS ROHAMEGYSÉGEK ELLEN A DONKANYARBAN

(A Magyar Futár rádióképe)

AZ ILMEN TÓ PARTJÁN
A SZOVJET VÉRES VESZTESÉGEI UTÁN ELCSÖNDESEDETT ÁTMENETILEG A HARC S A VÖRÖS HADSEREG A LADOGA TÓ PARTVIDÉKÉN KEZDETT ÚJ TÁMADÁSBA...

BUSCH VEZÉREZREDES
az Ilmen tó körül megvívott óriás harcok győztes hadvezére. A szovjet november 28-án kezdte a nagy támadást, 15 lövészhadosztály, 6 lövészdandár és 700 harckocsi bevetésével. Két hónap alatt 515 szovjet páncélos pusztult el ezen a szakaszon s az utánpótlásokkal együtt megsemmisült a támadó vörös hadsereg...

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

arányokban pusztult el a vörös hadsereg emberanyaga és hadi felszerelése.

Csak az Ilmen-tónál, a november 28-án megindított szovjettámadásban 15 lövészhalosztály, 6 lövészdandár, 4 páncélos ezred és 2 páncélos zászlóalj rohanta meg *Busch* vezérezredes állásait, s a két hónapig tartó veszett roham és a többszörös utánpótlás elhasználása hullahegyes vereséggel végződött. A mocsarakban, az erdőkben és a hómezőkön 515 kiégett harckocsi s rengeteg halott fekszik, de az arcvonal ugyanott húzódik, ahol azelőtt... *S ha elfogadjuk Moszkva hazug jelentéseit és ráadást is adunk a nagyhangú jelentésekre, még akkor sem beszélhetünk komoly szovjet hadműveleti sikerekről!* Egy pillantás a térképre mindenkit meggyőzhet arról, hogy mit foglaltak el a tengelyhatalmak Szovjetoroszországból s mit foglaltak vissza a vörösök az elveszített területekből?... S ha a szédítő aránytalansághoz még hozzászámítjuk azt a letagadhatatlan igazságot, hogy a szovjetnek sehol sem sikerült eddig áttörési és átkarolási nagyobb hadművelete, akkor *nyugodtan nézhetünk a tél maradék hónapja elé, még akkor is, ha újabb megpróbáltatásokat rendelt a sors...* A hősök elhulló vére és halála pótolhatatlan veszteség. Minden tisztességes ember megrendülten gondol a súlyos harcokra, de akik életüket áldozták érettünk, elvárhatják az élőktől, hogy hitük és akaratuk rendíthetetlen maradjon a végső győzelemben!...

A hét története

hatalmas folytatása a kiszélesedő keleti csatáknak, anélkül azonban, hogy döntő fontosságú események zajlanának. A Ladoga tótól délre váltakozó nagy harcokban folyik a küzdelem nehány kilométernyi területért. A német állásokba betört szovjeterőket friss ezredek kivetették az elfoglalt sáncokból. A vörösök széles arcvonalon, nagy tüzérségi és páncélos támogatással új támadást kezdtek, amely súlyos közelharcokban omlott össze. *Az északi arcvonalon, jelenleg a Ladoga tónál dúl a legelkeseredettebb küzdelem.*

Az *Ilmen* tó körül aránylagos csönd uralkodik. Egy bekerített nagyobb szovjet erőcsoportot a németek megsemmisítettek. *A középső arcvonalon* helyi támadások és ellentámadások folynak.

Voronyezstől nyugatra, változatlan hevességgel, napok óta tart az ütközet s a német csapatok hátába férkőzött vörösöktől ismételt támadásokkal kellett több községet elfoglalni. Egyetlen hadosztály 41 szovjetharckocsit semmisített meg ezekben a harcokban, amelyeket a sűrű páncélos tömegtámadások jellemeznek. A voronyezsi hídfőt tervszerűen, ellenséges nyomás nélkül ürítették ki a németek. A vörösök a voronyezsi harci tér nyugati szárnyát támadják a legerősebben, de az elszánt elhárító harc mindenütt feltartóztatta a rohamozó emberhullámokat.

A *magyar honvédhadsereg* hősi küzdelméről a 41. számú hadijelentés a következőket közli:

„Az elmúlt héten a magyar hadsereg új védőállásának berendezése — gyengébb ellenséges ellenhatás mellett — tervszerűen folyt. A Voronyezstől délnyugatra elterülő térségben folyó sikeres elhárító harcokból a magyar csapatok is kiveszik részüket." A honvédvezérkar főnöke ma kiadott 41. számú hadij lentéséhez katonai körökben még a következő kiegészítéseket fűzték:

Hevességükből veszítettek azok a tömegtámadások, amelyeket az ellenség a magyar csapatok vonalai ellen január közepén indított. A magyar hadsereg hátrább fekvő, új állásokat foglalt el. Az elmúlt héten a támadások lendülete a magyar arcvonal előtt észrevehetően csökkent, úgyannyira, hogy itt *viszonylagos nyugalom van.* A nyugalmi időt csapataink felhasználták arra, hogy az *új állásokat műszakilag megerősítsék.* A föld mélyéig sziklakeményre megfagyott talajban kellett új árkokat, fedezékeket teremteni, ami elsősorban a műszaki csapatokat állította rendkívüli feladatok elé.

A magyar hadsereg rugalmas hadvezetését mutatja, hogy *az ellátószolgálat az új helyzetben is jól működik. Csapataink lőszer- és élelmiszerellátása tekintetében a súlyos körülmények ellenére is alig van számottevő zavar és gondoskodás történt arról is, hogy a kemény hideg ellen a csapatok megfelelő védelmet kapjanak.*

A sztalingrádi harc, szűkre szorított térségben, embertelen nélkülözések és örökös támadások között tovább tartott a hét végén. A szovjet szünet nélkül támadott a földön és a levegőben s szörnyű emberáldozatával most már katonai ekintélyét védi. *A szovjetcsapatok vasárnap megkezdték az általános támadást minden oldalról a maroknyi védőőrség ellen, amelyet az utolsó héten már szűk térre szorítottak össze. Sztalingrád hőseinek déli harccsoportja, Paulus tábornagy személyes vezetésével a G. P. U. épületében vette fel a végső harcot, az északi harccsoport pedig a traktorgyár szétdúlt romjai között fejti ki az utolsó ellenállást. Sztalingrád befejezte óriás feladatát; lekötötte a szovjeterőket, megakadályozta az anyagszállítást a vasúti fővonalon s minden megnyert nappal késleltette a vörös hadsereg téli hadműveletének kifejlődését. Sztalingrád hősi énekét évszázadokra megőrzi a történelem s a keleti fronton harcoló hadseregekbe a ragyogó példa erőt önt és bizalmat a végső győzelem kivívására.*

A *Don és a Kaukázus* között a német páncélos egységek visszaverték a rohamokat s minden áttörési és bekerítési kísérletet meghiúsítottak. A szovjet tovább támad, de térnyerése lassú és helyi sikereit összeomlasztják a gyors ellentámadások. A német *légierő* a front minden szakaszán erőteljesen támogatja a küzdő csapatokat.

Az afrikai küzdőtéren nincs fontosabb változás. Dél-Tripoliszban heves tüzérségi előkészítés után, a 8. angol hadsereg páncélos egységei rohamot indítottak Rommel állásai ellen, de a nagy vállalkozás nem sikerült s *Montgomery csapatai súlyos veszteségeket szenvedtek. Tunéziában* a hét folyamán elfoglalt fontos állásokat, az olasz és német csapatok szilárdan megvédték az angolszász rohamok ellen. Északtunéziában a haditevékenység helyi harcokra szorítkozott, de élénk volt a légi küzdelem és felderítő munka.

Az óceánokon és tengereken az angolszász kereskedelmi hajózás 26 hajót, 166.000 tonnát veszített az utolsó napokban. A tengeralattjárók veszedelméről Anglia és Amerika sajtója rendkívül idegesen emlékezik meg. Az *angol légi haderő* folytatja zavaró és romboló berepüléseit a nyugati partok vidékére, Németországba és az olasz városok fölé, de a polgári lakosság sajnálatos veszteségei seholsem törik meg az ellenállást és a harckészséget. *A világháború súlyos napjaiban Hitler kiáltványa és Göring birodalmi marsall beszéde a német nemzetiszocialista uralom 10. évfordulójának ünnepségén, nagyobb és öntudatosabb elszántságról tanúskodnak, mint a casablancai angolszász tanácskozásról kiadott tanácstalan közlemény. Az igazságos cél, az erős lélek és a jó fegyver győz ebben a háborúban...*

Következtetések:

A végsőkig fokozott háborús erőfeszítés és a tengelyhatalmak ellenségeinek diplomáciai aknamunkája, *az általános helyzet komoly megítélésére inti az összes európai népeket.* A könnyelmű, gondtalan és felületes véleménynyilvánítások ideje le-

ROMMEL TÁBORNAGY
töretlen hadserege Tunéziába érkezett. Hátvédcsapatai erős csapásokkal védik ki az angol támadásokat Nyugat-Tripoliszban

MOHR KAPITÁNY
az új tengeralattjáró harcok hőse, megkapta a tölgyfalombot a lovagkereszthez. A tengeralattjárók félelmetes eredményei nagy gondot okoznak az angol-szászoknak

SÚLYOS SÉRÜLÉSEKKEL HAZATÉRT NÉMET TENGERALATTJÁRÓ
Teljesítette kötelességét, gyorsan kijavítják s elindul újra az óceánra...

SÜLYED A MEGTORPEDÓZOTT ANGOL TARTÁLYHAJÓ.

JÉGPÁNCÉL BORÍTJA AZ ÉSZAKI VIZEKEN CIRKÁLÓ HAJÓKAT

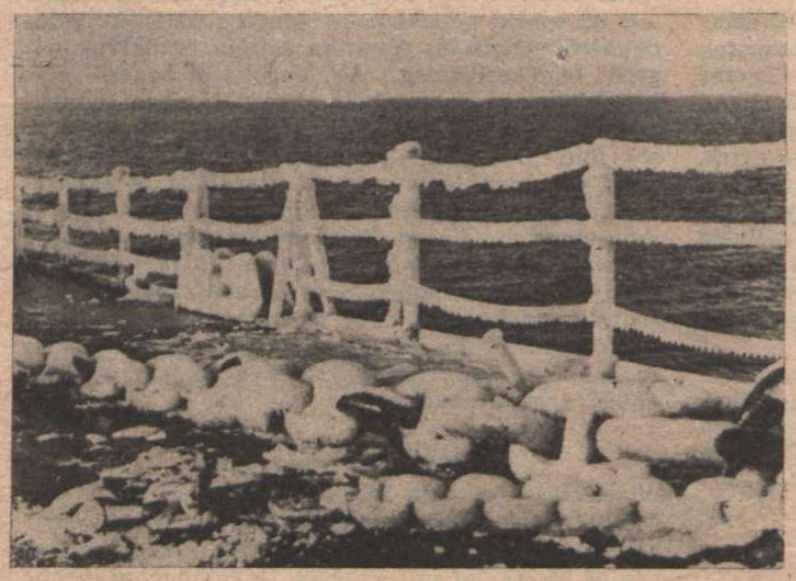

NÉMET HADIHAJÓ,
az Északi-sark vidékén végzi ellenőrző útját...

SZÉTROBBANTOTT SZOVJET HADIHAJÓ NOVOROSSZIJSZK KIKÖTŐJÉBEN

járt s államférfiaktól a dolgozó kisemberekig, mindenkinek egyforma kötelessége a gondos lelkiismeretvizsgálat, az eshetőségek mérlegelése *s a cselekvő munka és harc a közös jövendő biztosításáért!* A nagyarányú szovjettámadások megindulása óta, Európa semleges sajtójában figyelemreméltó változásokat figyelhetünk meg, — még a tengelyhatalmakat állandóan támadó ujságokban is, — és ez a váratlan fordulat, *a veszedelem felismerését bizonyítja*... A legkülönbözőbb helyeken felbukkanó európai aggodalmakat, röviden a következő tételekbe foglalhatjuk össze:

1. Mi történik a bolsevizmussal mellékcélokból kacérkodó polgári államokkal, ha a szovjet győz?... Mi lesz a sorsa azoknak a dúsgazdag polgári rétegeknek, amelyek inkább áz angolszász rokonszenv miatt, jelenleg jó arcot vágnak a szovjetbarátkozáshoz s azt remélik, hogy csak átmeneti sikere lesz a kommunista ügynökök eltűrt tevékenységének?...

2. Hol a komoly biztosíték ahhoz, hogy a szovjet tiszteletben tartja az angolszász igényeket s hódító szándékait lefékezi a *„kapitalista államok" kedvéért?*...

3. A tengelyhatalmak hadereje nélkül, ki akadályozhatja meg Európa és Ázsia bolsevizálását? Ki hiszi el, hogy Moszkva urai nem rabolják ki az összes jobbmódú országokat, ha tehetik s nem szítják fel az osztályharc és a polgárháború pusztító tüzét a nyugateurópai térségben?

4. Mit érnek az angolszász államok egy kommunista koldusléletbe sülyesztett Európával?... Hol hajtják be a költségeiket, hol adják el az áruikat s hogy védik meg a leszerelt katonamilliókat a munkanélküliség lázító állapotától a „győzedelmesnek" csúfolt háború után?...

5. Ha pedig Európa nagyobbik része bolsevizálódna, *ki ellen* támadhat a jövőben ez a nyomorúságra ítélt óriás szovjettömeg, amely megtagadja az emberi kultúrát, de megtartja a modern technika fegyverzetét?...

6. Ha a szovjetrendszer megszervezi az összes szlávokat Vladivosztok és az Adriai-tenger között, s kiirtja a közbeeső idegenfajtájú népeket, — mi lesz ebből a haszna az angolszászoknak?... S mi lesz a következménye ennek a roppant átalakulásnak, ha később megbukik a szovjet, de megmarad a vérrel, vassal brutális irgalmatlansággal összekovácsolt nagyszláv-birodalom?...

Ezek az alapvető kérdések joggal riogatják úgy a semleges államok, mint Anglia gondolkodó embereit az összes társadalmi rétegekben s nem volna csodálnivaló, hogyha felülkerekedne a józanság és a belátás, legalább az európai szárazföldön, *a közös önvédelem akaratában.*

Szovjetoroszország halálos ellensége Európának s lényegét nem tudja megtagadni pusztulásáig! Minden ígéret hiábavaló s a kiegyezés naiv lelkek álma: a bolsevizmus csak úgy tudja uralmát biztosítani, ha öl, rabol, nyilkol s kiirtja gyökerestől a múltat, a vallás, a nemzet, a faj, a szépség és a szabadság szeretetét az ember gondolatvilágából! Egyszerűen nincs más útja a szovjethódításnak: — így győztek az orosz birodalomban a marxista forradalom véres fergetegében és így igázták le, — pontosan a régi recept szerint, — a balti államokat néhány évvel ezelőtt.

A tengelyhatalmak hadseregei védik vérük hullatásával azokat is, akik elvakultan a saját érdekeik és kultúrájuk ellen izgatnak! Ez a háború a világ továbbépítésének alapelveiért folyik s a földi pokol szolgája az, aki a szovjetet közvetlenül, vagy közvetve segíti. Lehet nehéz és súlyos áldozatokat követelő a harc, sujthatja gyötrő megpróbáltatásokkal a hívő nemzeteket, de a lelkiismeret szabadságával hirdethetik a hősök, hogy a tengelyhatalmak oldalán a becsület, az igazság és az emberi haladás eszméiért küzdenek s megérdemlik a győzelmet...

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(24.)

Juda ámulva nézte a lelkes arcot, amely átszellemült s vékony sápadt bőrén hirtelen pír jelent meg, mint egy leányén, akit felgyújtott a vágyakozás. Nem, erre soha nem gondolt. Ilyesmi eszébe se jutott volna. Nem akart az erdőben élni, a városba vágyott, únta a fenyőket, a zúgó, néha félelmetes tölgyeket, görcsös derekú, mohos bükköket. De most ő is beleszimatolt a levegőbe, — az üzlet zsíros illatát érezte benne, súlyosan, akár az ünnepi libasültét.

— Csakugyan...

— Össze kéne hozni egy részvénytársaságot. Komoly tőkét, s aztán nekifogni. Erdő van elég, bérbevenni vagy százezer holdat. Esetleg az államtól... Hm... Nem is volna rossz! Egyszer még visszatérhetünk erre.

Lassan sétáltak egymás mellett, kissé távolabb a többiektől.

Juda megérezte, hogy Reményi Hugó is idegennek tartja magát a társaságban. Nem vegyül össze velük, vagy azok nem akarnak? Lopva fürkészte szomszédja arcát, de azon most csak egy töprengő kifejezés feszültsége látszott.

— Jönnek! Jön a vonat! — rikkantotta egy gyerek és mindenki az állomás mögé tódult.

A tömeg magával sodorta a csendőröket is, akik csak nehezen tudtak rendet teremteni, mire a szuszogó, fekete füstöt köpködő mozdony megállt az ünnepélyesen felcicomázott kocsikkal.

— Kicsit sokáig tartott, — mosolygott udvarias mentegetőzéssel az államtitkár, — de olyan érdekes és szép az üzem, hogy az ember teljesen elfeledkezett szemlélése közben az időről.

— Indulhatunk? — kérdezte suttogva az alispántól az egyik vasutas.

— Igen.

A kocsiajtókat kinyitották, a sípok hetyke rikkantásokat hallattak, a mozdony óvatosan tolni kezdte a szerelvényt, aztán fékek sírtak a hideg acélkerekeken.

Mindenki beszállt.

Most már jóval gyorsabban haladtak visszafelé, a havas fenyők, fehér takaróval borított tisztások, kopár hegyoldalak sebesen rohantak hátra mellettük, mintha a vagon ablaka előtt egy vászonra festett, kissé elmosódott képet húzott volna el valami óriás kéz.

Egy óra mulva a barakok előtt feketéllett az ünnepi gyülekezet, s kapaszkodott fel a dombhátra, a büffé ajtaja felé.

— No, apuskám, — veregette meg bizalmasan Juda hátát Komor Izsó, — jó étvággyal falatozunk mindjárt. Igazán ránkfér pár harapás. Apropos! Maga mindent tud, biztosan megmondhatja nekem, hogy pezsgőt kapunk-e? Nagyon szeretem a sampuszt. Ez a gyengém, többek között.

— Hogyne! — nevetett Juda, aki Rozelével lépkedett a keményre taposott havon. — Még pezsgő se volna? Ilyen ünnepélyes alkalomkor?

— Kedves felesége őnagysága? — hajolt Rozele felé.

— Igen. Engedd meg, drágám, hogy bemutassam Komor szerkesztő urat.

— Ha nekem ilyen szép feleségem volna, nem vinném ennyi idegen ember közé, — bókolt a nyurga ember. — A kincset nem szabad mutogatni...

Rozele elpirult.

— No, én sietek, megbocsátanak, ugy-e? Az államtitkártól kell megkérdeznem, hogy milyen impressziókat gyakorolt rá Katz Dezső vasútja. Viszontlátásra...

A kantinban tarkán hullámzott a meghívottak serege. Tányérok csörömpöltek s az emberek megenyhült arccal fürkésztek a hatalmas tálakon kedvelt falatjaik után. Poharak csendültek, a pezsgős üvegek dugója tompa huhanással ugrott ki, gyöngyöző női nevetés hullámzott a mormoló társalgás fölött: mindenki békélten evett.

— Gyere, Rozele, harapjunk valamit, biztosan éhes vagy már te is.

Mindketten megragadtak egy-egy tányért s odaléptek az asztalhoz.

Juda válogatott s mosolyogva nyújtotta át az asszonynak a fehér porcellánon az apró szendvicseket.

— Egyél csak, szívem.

Derűsen harapott bele egy sonkás, vajjal megkent zsemleszeletbe.

Rozele pillantása rémülten követte Juda kezének mozdulatát s szája hangtalanul mozgott. Leolvasta róla, mit mond: — tejes, húsos! — ezt motyogták az elfehéredett ajkak.

Aztán egészen melléje lépett és úgy kérdezte:

— Itt minden tréfli, ugye? Ez is, amit nekem adtál?

Bosszúsan legyintett:

— Ugyan fiacskám! Tréfli, tréfli... Ne legyél olyan maradi!

—Hogy én ebből egy falatot is egyek? Inkább meghalok!

— Ne csacsiskodj! Nézd Reményi Hugót, ő is ezt eszi. Katz Dezső is. Azt hiszed, Pesten minden zsidó ember kóser étkezdébe jár, vagy megkérdezi a kávéházban a pincértől, hogy az edényben, amit elébe tesznek, nem keverik-e össze a húsost a tejessel?

— Te megeszed a tréflit, Juda?

— Mi az, hogy tréfli?

— Ne tréfálj! Hiszen akkor te már nem tartod a törvényt! Te már nem vagy igazi zsidó ember! Juda! Jaj...

Kelletlenül vont vállat.

— Ugyan, hagyd ezt a nótát! Mintha boldogult apádat hallanám.

— Nem hiába mondta mindig szegény, hogy te egyszer még nagyon szomorú dolgokat fogsz cselekedni...

Könny öntötte el a szemét. Kezében tartotta a tányért, rajta a finom falatokkal, s újjai remegtek. Azt hitte, hogy most mindjárt történik valami borzasztó csoda, hogy Juda talpa alatt megnyílik a föld és elsüllyed, vagy megkövül, torkán a megakadt tilalmas es tisztátalan falattal. Gyomra émelygett a gondolatra is, hogy le kell nyelnie a sertéshúst, amelynek ízét inye soha nem érezte. Juda evett belőle! Bizonyára nem most először, ki tudja, mióta szegi meg már a törvényt s őket kineveti otthon a szabályok pontos betartásáért.

— Ne légy gyerek, fiacskám!

— Nem, nem akarom megenni... Tedd vissza az asztalra. Érinteni se akarom.

— Hát jó.

Elvette a tányért és visszacsúsztatta az asztal szélére, de ő maga tovább evett. Arcán elszánás, dac és megvetés ült, vékony orra két sarkától éles, hosszú, mély ránc húzódott lefelé. Rozele még soha nem látta ilyennek. Idegen volt és félelmetes, szemében hideg, jeges fénnyel, mint mikor a víz hályogosan bebőröződik reggelre. Gonosz ember, — gondolta riadtan, — nagyon gonosz ember ez.

Tanácstalanul állt mellette, nem tudta: mit kell most tennie. Legszívesebben elfut mellőle, sikoltva s meg se áll haláig, a házig, amely a tisztes hagyomány otthona, s ahol még ő se mert eddig vétkezni a parancsolatok ellen. Mi lesz, ha egyszer csakugyan kiragadja onnét, úgy, ahogy tervezi? Ha elviszi egy idegen világba, ahol nem lesz akarata ellen védelem? Mi mindenre fogja rákényszeríteni?

— No, elég lesz már a rémületből! — hallotta a nyers hangot.

— Ne bánts... — suttogta és könyörgő tekintetét könnyesen emelte fel rá. — Kérlek, ne bánts, hiszen én... nem tehetek róla...

— Jó, jó. Tudom. Majd lassan megszokod, hogy nem minden úgy van a világban, ahogy te tanultad apád házánál. Mit gondolsz végre is? Ha én egyszer kihúzom a lábam Munkácsról és Pesten lakunk majd, azt hiszed, módunkban lesz válogatni, hogy asztalunknál csupa törvénytisztelő zsidó üljön, vagy mi csak olyanok házába megyünk, akik Mózes minden szabályát és a nagy rabbik valamennyi tanácsát megtartják?

— Nem akarok és sehová menni. Nekem jó otthon. Boldogtalanná teszel, Juda...

— Nem itt kell a családi ügyeket megbeszélni. Hagyjuk ezt most. Gyere keressük meg Reményinét, nekem beszélnivalóm lesz néhány emberrel.

Lassan kerülgették a kis csoportokat, s itt is ott is elkaptak az emberek beszélgetéséből néhány mondatfoszlányt. Kunsági Katz Dezsőről volt szó, aki az államtitkár mellett sürgött-forgott a legelőkelőbbek gyűrűjében.

— Nagy spekuláns... — hallotta Juda, — de egyszer még rajtaveszít majd.

— Minden üzlete panama, — mormogták másutt.

— Legalább ötvenezer koronájába került, hogy..

— A disznószag még most is érzik rajta, pedig elég régen volt, mikor meg Győrben a hízókkal foglalkozott... A bécsi vásárokon nyerte a vagyona nagy részét. Röfög a pénze, én mondom neked...

Gúny, irígység, gyűlölet hullámzott a kövér, méltóságos, szuszogó ember felé, aki pecsétgyűrűs kezét lassan mozgatva melle magasságában magyarázott valamit a főispánnak, sűrűn mosolyogva az államtitkár arcába. Asztrachán-prémes bundájában, fényes cilinderében igazán fejedelmi jelenség volt, fejjel magasabb a körülte állóknál. Apró szemei fürgén pillogtak, rövid, tömpe és vastag orra valóban hasonlított a sertéséhez, amelyekkel a rossz nyelvek szerint annyit bajlódott életében. Csak a mellig érő szakáll hiányzott arcáról, hogy olyanná váljék, mint akármelyik tarnopoli rabbi.

Nem szereti senki, gúnyos megjegyzéseket ejtenek el a háta mögött, de ha szóbaáll akármelyikkel a csúfolódók közül, — nyomban mosoly és tán alázat süt feléje a tekintetekből.

— Ez lesz az én sorsom is... — gondolta Juda. — Majd nekem is szépeket mondanak szemembe, hogy aztán a hátam mögött lerágják rólam a húst. Annyi baj legyen. De vajjon csakugyan így kell történnie? Köteles ő a világ elé kiállni és vallomást tenni Brandstein Josuáról, a házalóról, a városról, ahonnét jött, egy árúval teletömött zsákkal és sovány táskával a vállán? Nyomát is eltünteti, ha akarja, ennek a szegényszagú fiatalembernek. Úgy születik bele az idegen világba, gazdagon és tekintélyesen, hogy ne legyen oka senkinek szégyenkeznie barátsága miatt.

— Ott van Reményiné, — súgta még mindig sápadtan és összekoccanó fogakkal Rozele.

— Menj csak hozzá szépen. És ha kérdi, miért nem eszel, mondd, hogy már ettél. Érted? Szégyent ne hozz rám az ostoba maradiságoddal. Hallod?

— Igen.

Engedelmesen bólintott s megindult az asszony felé, aki iránt valami csodálatos vonzódást érzett.

Juda Komor Izsót és Reményit kereste. A pesti ujságírótól még egyszer szerette volna hallani igérete megerősítését s átadni neki a száz koronát, amit szolgálatáért kért, az igazgató szárnyai alatt pedig közelebb akart férkőzni az államtitkárhoz.

Komor Izsót hamar megtalálta.

Félrevonultak egy sarokba s átnyujtotta neki a bankjegyet, amit az könnyedén zsebébe gyűrt.

— Nem látta Reményi urat?

— Melyik az? Nem ismerem.

Persze... Azt hiszi, hogy az igazgatót mindenki számontartja, Pesten, ki tudja, hány ezer olyan ember szaladgál, mint ő! A nagyság nem ott kezdődik, s főkép nem ott végződik, ahol egy magas- és mélyépítési vállalat cégbélyegzője alá az ember odaírhatja a nevét. Még csak nem is kúnsági Katz Dezsőnél, akinek címert adott a király s aki vasútat épít a hegyek között, hogy fűrésztelepéről könnyebben tudjon fuvarozni.

Ott kellett elmennie a csoport mellett s mélyen meghajolt az államtitkár előtt, aki hirtelen nem tudta: ki ez az olajosbőrű fiatalember. Barátságosan intett neki és úgy gondolta, tán illenék szólni is hozzá. Rémlett neki, hogy a vasútépítők közül való, tán mérnök, vagy vállalkozó, mindenesetre helyi ember. Megkérdezni már nem tudta senkitől, s azt se akarta, hogy megsértődjék bárki a mai ünnepségen. Demokrata érzésű embernek tartotta magát.

— No, — mondta joviálisan, — nem fáradtunk még el a buzgó rendezésben?

— Ó, könyörgöm, dehogy! Deeehogyis... Nagy nap ez a mi számunkra. Oly hosszú ideig tartó munkánk eredményét most látjuk, a mi kedves vendégeink megelégedett pillantásában.

— Hogy hízeleg az ebadta, — csóválta fejét az alispán.

— Igen, ez csakugyan nagyon szép munka volt, — ereszkedett le a nagyúr még alább a méltóság lajtorjafokain a polgári személy felé, — s a magam részéről örülök, hogy jelen lehettem itt a felavatásnál.

Juda most már megállott, szemközt az államtitkárral s tekintetét szemébe mélyesztve, tovább beszélt:

— Ez csak egészen kis tennivaló volt. Lehetne itt sokkal nagyobbszabású munkákba is kezdeni, amik éveken át kenyeret adnának a vidék szegény népének s hasznot hajtanának az országnak.

— Mire gondol?

Juda egy pillanatra lehunyta szemét, lélegzetet vett s aztán könnyed gesztussal, mintha egy régen dédelgetett tervét adná elő, álmát, amelynek minden részletét végiggondolta, belefogott a nagy fatermelőüzem, bútorgyár és hordógyár ötletének magyarázatába. Ha Reményi Hugó hallotta volna, kerekre nyitja szemét a csodálkozástól: hogy virágzott ki ennek a fiatalembernek a fantáziájában az idegen gondolat, úgyszólván egyik óráról a másikra.

Kipirult tőle az arca, szemében lobogott a meggyőződés fanatikus tüze, s az államtitkár előbb udvarias, majd őszintén elismerő közbeszólásai, érdeklődő kérdései még jobban feltüzelték.

Mikor befejezte, a körülállók szinte látni vélték az óriás telepet, amelyen munkások ezrei nyüzsögnek, a szerszámgépek lármája éjjel-nappal felveri a rengeteg csendjét, s a hegyipatak zsilippel megduzzasztott vize a zúgó turbinák egész sorát hajtja mellette.

— Miért nem próbálták ezt megcsinálni eddig?

Az államtitkár megragadta karján a kabátot és közelébb vonta magához.

Hiszen ez egy nagyfantáziájú üzletember, amilyennel ritkán találkozott még pályáján. Végigmérte, tetőtől-talpig s megismételte a kérdést:

— Miért nem csinálták meg?

— Nagy tőke kéne hozzá... Igen nagy tőke. Nehéz összehozni, mert a befektetés is óriási, a kockázat szintén. Ma a pénz igen óvatos. Nekem ugyan magamnak is van valamelyes tőkém, dehát...

Szerényen legyintett.

— Akinek ilyen ötletei vannak, annak a számára pénz is akad.

— Talán egyszer majd megcsináljuk... Mert szív kell hozzá és áldozatkészség. A népért...

Mosolyogva meghajolt. Érezte, hogy nem szabad tovább ottmaradnia, mert csak ronthat a hatáson. Igy vonuljon el: a siker diadalmas melegével alakja körül. Majd beszélnek róla a hátamögött s az elég. Folytassák ott, ahol ő abbahagyta.

— Engedelmet kérek, Reményi kollégámat kell megkeresnem...

Igy mondta: kollégámat. Aki ismeri az igazgatót, — jó. Aki nem, — higyje azt, hogy valami Pestről leruccant nagyvállalkozóval akar tárgyalni, talán épp az erdei gyár ügyéről.

— Remek fiatalember, kérlek, — nézett utána az államtitkár, a főispánhoz intézve a szót. — Ki is ez?

— Én nem is tudom... Azt hiszem...

— Munkácsi. Egy kis munkácsi zsidó, — segített a főszolgabíró, de hirtelen elpirult, mert eszébe jutott, hogy az államtitkár mellett álló Katz is az. — Szóval... öööö... idevaló, mihozzánk Az apósa nemrég halt meg, az hagyott rá igen tekintélyes vagyont. Egyesek szerint pár százezer koronát is.

— Vállalkozó?

— Azt hiszem... Eddig ugyan nem sokat hallottam róla.

— Érdekes... Ezek...

Ő is elhallgatott, mert ugyanúgy kúnsági Katz Dezsőn akadt meg a pillantása, mint a főbíróé előbb.

Arra gondolt s azt szerette volna kimondani, hogy ezek az ismeretlen, vidéki kis zsidócskák néha nagyobb álmokat forgatnak fejükben, mint bárki más. Ugy álmodoznak milliós vállalatok alapításáról, mint a katona a tábornoki rangról, a hivatalnok a miniszterségről. Csak épp, hogy közülük többen válnak vezérigazgatókká, közgazdasági kapacitásokká, mint ahány hadnagy valóban tarsolyában hordja a marsallbotot, vagy a hivatalnokok közül nem miniszterségig, de miniszteri tanácsosságig viszi valaki.

III.

Juda könyveket vitt haza és rávetette magát a betűre, épp olyan szenvedéllyel, mint az üzletre.

A csendes téli napokon ott görnyedt a lapok fölött, néha leejtve az asztal lapjára a könyvet s messzire nézve, túl a szoba falán, mozgó szájjal, mintha valakivel vitatkoznék. Rozele megnézte: mit olvas, — regények, mindenféle történetek, idegen nagyvárosokból, amelyeknek a nevét se tudta kimondani, előkelő emberekről, gyárosokról, bankárokról, gyönyörű asszonyokról, ime, ezek voltak a könyvekben.. Brandstein Judának eddig nem volt ideje, hogy ilyesmivel foglalkozzék s most úgy vette, mint a gyermek a játékot: rendkívül komolyan. Néha szinte elhitte, hogy mindaz, ami a lapokon nyomtatva áll, az utolsó betűig igaz, hogy csakugyan vannak olyan emberek, mint akikről a történetek szólnak s ezek valahol megtalálhatók. Elmerült a szenvedélyes szerelmekben, izgalmas utazásokban, fehérvitorlás yachtokon, kártyajátékok izgalmát érezte a montecarloi kaszinó parfőmös, fülledt termeiben. Fogalma se volt róla, milyen lehet a tenger, a pálmafa, a hajó, s a vitorla, milyen egy grófi kastély belseje. Most tanulgatta, olyan szorgalommal, mint annakidején a tarnopoli jeshiva komor, sötét és súlyos zugolyában a héber betűk lágy kacskaringóit. Hosszú percekig elnézte a könyvekben a képeket, amelyek a nizzai sétányt ábrázolták, vagy egy villámokkal terhes vihart a tengeren, törékeny csónakkal a borzasztó hullámok hátán és elképzelte, hogy ő van abban a helyzetben, mint a regény hőse. Neki kell főbelőnie magát, mert utolsó sou-ját is elvesztette a trente-quarente-n, s ő úszik az egyetlen mentőcsónakban a Csendes-óceán végtelen mélysége fölött, kétezer mérföldnyire minden szárazföldtől. Borzongott a játék izgalmától és néha éjszaka nyöszörögve folytatta a regények szereplőinek kalandját álmában is.

— Mire jó ez? — kérdezte Rozele s anyósa is, aki azt hallotta Groszmann Oziástól, hogy az igazi zsidóember csak a törvénnyel foglalkozik, azt tanulmányozza, úgy, ahogy a régi nagy rabbik meghagyták: éjjel-nappal, s nem juthat ideje más olvasnivalóra.

— Megrontja a fejét... — aggódott Jetta asszony. — Megzavarja az a sok hazugság, ami a gojimok írásaiban van.

Rozele csak sóhajtott s nem felelt semmit. Ő tudta, hogy Judát már régen megrontotta a gojimok világa, jobban, mint ahogy anyja elképzelni merné.

De hallgatott és rettegett, mert valami nagyon rosszat sejtett a férfi tétlensége mögött. Miért nem jár üzlet után? Miért nincs egyszerre kedve belevágni valamibe? Miért nem érdekli a pénz? Szerette volna mindezt megkérdezni, odaállni Juda elé, és kivallatni, de az utolsó pillanatban mindig összeszorult a torka s egy szót se tudott kimondani.

Ült hát ő is, esténként, vagy délután, a homály lassan szitáló békességének takarója alatt, mozdulatlanul. Juda a kályha mellé húzódott s görnyedt háttal merült el olvasmányában, mintha körülte elsülyedt volna a világ.

— Folytatjuk. —

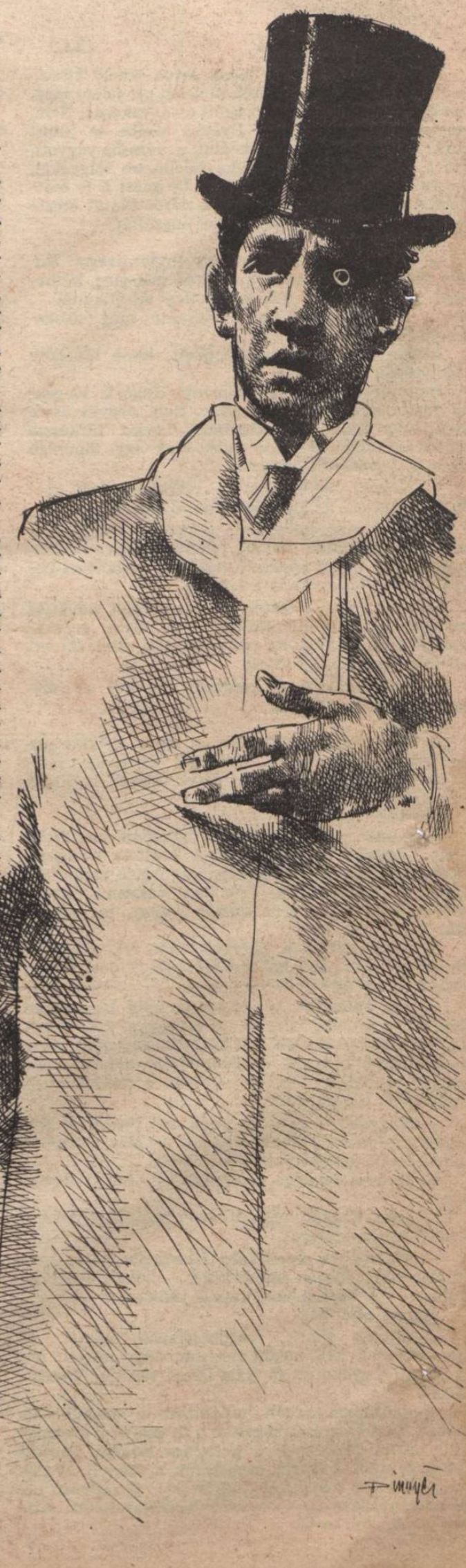

VARÁZSSZŐNYEGEN — AMERIKÁBA...

Churchill: *«Letehet itt Casablancában, mert már ez is Amerikáé...»*

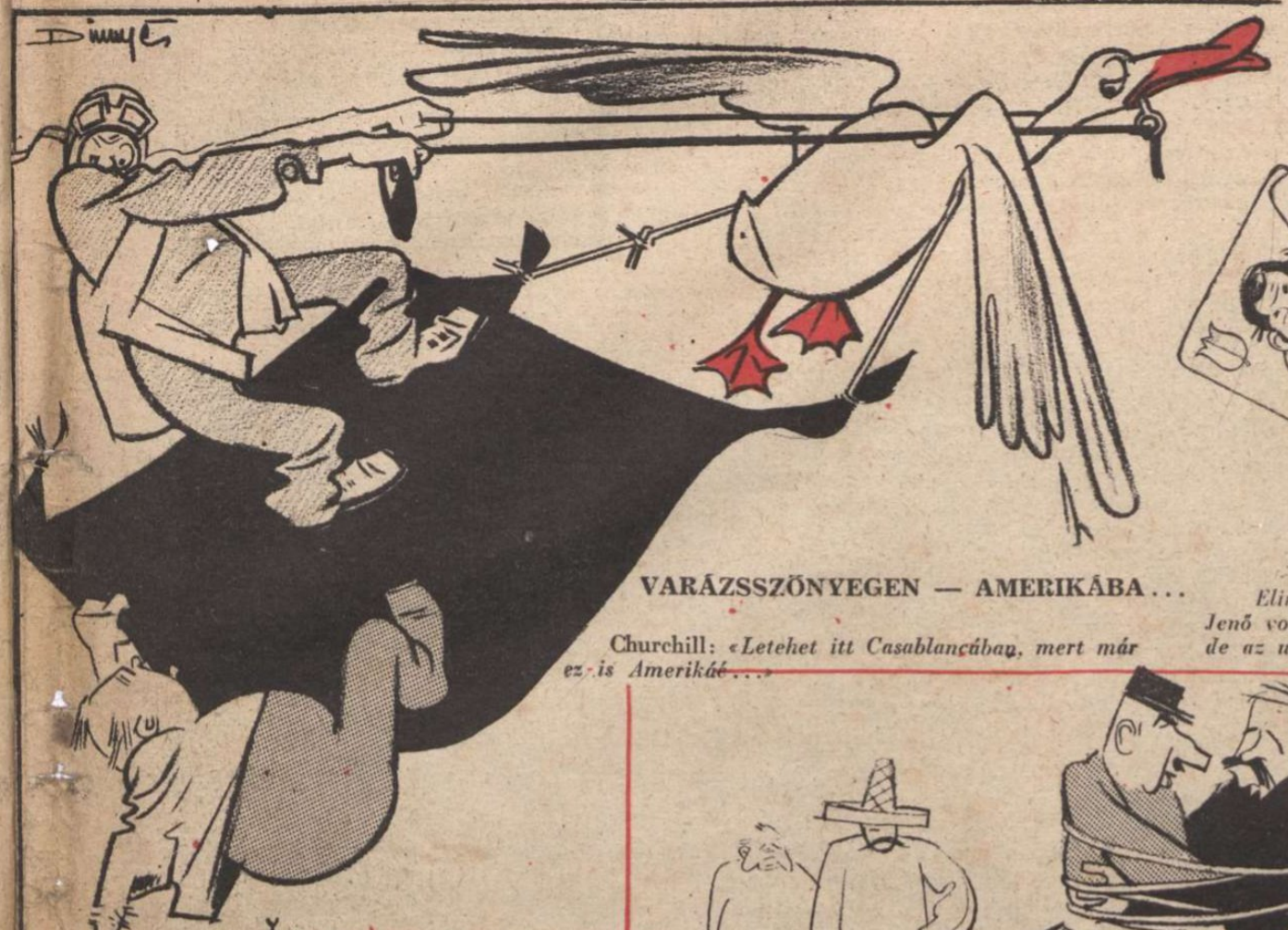

SCHULHOFF, A ZSIDÓ SZERENCSEJÁTÉKOS, AKI MINDEN LAPOT MEGJÁTSZOTT...

Elindult zölden, mint felvidéki zsidógyerek; pirosban dr. Kálmán Jenő volt az álneve; makkban dr. Bencsik Zoltán lett és antiszemita; de az utolsó kártya a rendőrségi fogdába juttatta. Nincs tovább...

JER KEBLEMRE EGYETLEN BARÁTOM!...

Giraud és De Gaulle tábornok casablancai ölelkezése az amerikai lasszóban.

SZÖVJETÜGYNÖKÖK ISKOLÁJA

Az előadó elvtárs: *A háborús országokban mondjátok azt, hogy «le a háborúval!» — a semleges országokban izgassatok a háború mellett, — dicsérjétek a szovjetet mindenütt, — ne felejtsétek el sehol, hogy a zsidókra számítani lehet...*

A PANKRÁCIÓS BIRKÓZÁS DIADALA

Aladár: — *Nem durvulnak el nagyon a tömegek, kérlek?*

Bernát: — *Még mindig jobb, mintha a mi dolgainkkal foglalkoznak!...*

REUTER-TUDÓSÍTÓ AFRIKÁBAN

— *Csuda fiú ez a Finkelstein, — az egyik kezével írja a derülátó, a másikkal a borúlátó cikkeket egyszerre...*

LÉGITÁMADÁS LONDONBAN

(Londonban a légitámadások alatt az óvóhelyeket erkölcsi okokból zárva tartották. — Ujsághír.)

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC lőszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-ívforgógépén. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

A lapot küldi:

.....

Cím: .....

.....

Tábori posta szám: .....

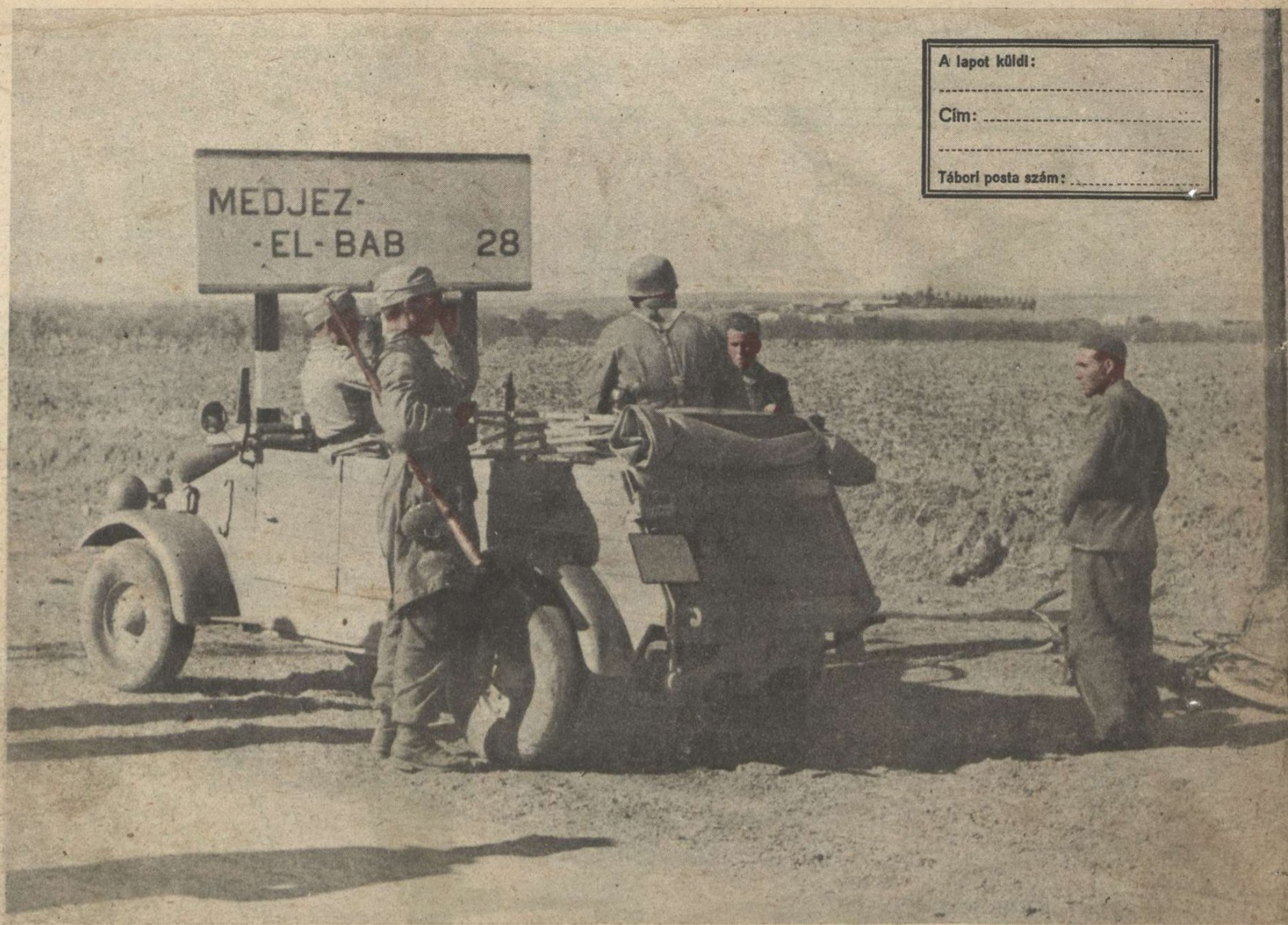

1. HOL VANNAK AZ AMERIKAIAK? Német előőrsök Eszaktunéziában Medzsez-El-Bab városától délre 28 kilométerre az országuton feltartóztatott francia polgári személyektől kérnek és kapnak felvilágosítást az amerikai csapatok állásairól.

2. ITT VANNAK! Az értékes hirszerz alapján elfogott am rikai különítmény. Jobb volt otthon, mint Afrikában.